คำอธิบายประกอบการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิตามแบบ บ.ล. 4/1

สารบัญ

1. คำอธิบายประกอบการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิตามแบบ บ.ล. 4/1
2. ส่วนสรุป
3. เงินกองทุนสภาพคล่อง
4. หนี้สิน
5. เงินลงทุน
6. ความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
7. ความเสี่ยงจากการมีฐานะเงินตราต่างประเทศ
8. รายการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย
9. การคำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิหักด้วยหนี้สินระยะสั้น
10. ความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน
11. รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล

คำอธิบายประกอบการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิตามแบบ บ.ล. 4/1

วิธีปฏิบัติ

1. ให้บริษัทจัดทำรายงานการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิเป็นรายวัน ให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป

2. สำหรับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในช่วง night session ตามที่บริษัท ตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ได้กำหนดเพิ่มเติมนั้น ให้ถือว่าเป็นการซื้อขายที่เกิดขึ้นในวันทำการถัดไป

3. ให้บริษัทจัดทำแบบรายงานการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิของสำนักงานใหญ่รวมสาขา (ถ้ามี) โดยแสดงยอดคงค้างของแต่ละรายการในแบบรายงานเป็นหน่วยบาท เศษของหนึ่งบาทตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้ปัดเป็นหนึ่งบาท และใส่เครื่องหมายจุลภาค "," หลังหลักพันและหลักล้าน พร้อมทั้งยื่นแบบรายงานดังกล่าวจำนวน 1 ชุด ต่อสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ในกรณีดังนี้

ข้อมูลของวันที่ต้องยื่นแบบรายงาน	กำหนดส่งแบบต่อสำนักงาน
กรณีปกติ	
- กรณีไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล : สิ้นวันทำการสุดท้ายของเดือนเป็นประจำทุก ๆ เดือน	ภายใน 5 วันทำการแรกของเดือนถัดไป
- กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล : สิ้นวันทำการ	ภายใน 1 วันทำการถัดไป
กรณีเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิเท่ากับหรือน้อยกว่าระดับเตือนภัย[1]	
- กรณีไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล : สิ้นวันทำการ ตั้งแต่ : วันที่บริษัทเริ่มมีเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิเท่ากับหรือน้อยกว่าอัตราส่วนตามข้อดังกล่าว จนถึง : วันที่บริษัทเริ่มมีเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิมากกว่าอัตราส่วนตามข้อดังกล่าวเป็นเวลา 2 วันทำการติดต่อกัน และยื่นรายงานชี้แจงสาเหตุที่เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิลดจนถึงอัตราดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งแนวทางการดำเนินการที่บริษัทจะกลับมาดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิสูงกว่าอัตราดังกล่าว	ภายใน 1 วันทำการถัดไป

[1] ประกาศสำนักงานว่าด้วยการคำนวณและการรายงานการคำนวณเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจและข้อกำหนดในกรณีที่ไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้ กำหนดให้บริษัทที่มีเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิถึงอัตราที่กำหนด ยื่นรายงานชี้แจงสาเหตุที่เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิลดจนถึงอัตราดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งแนวทางการดำเนินการที่บริษัทจะกลับมาดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิสูงกว่าอัตราดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ยื่นรายงานการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิเป็นรายวันด้วยกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

- <u>กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล</u> ยื่นรายงานชี้แจงสาเหตุที่เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิลดจนถึงอัตราดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งแนวทางการดำเนินการที่ผู้ประกอบธุรกิจจะกลับมาดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิสูงกว่าอัตราดังกล่าว	ภายใน 1 วันทำการถัดไป
<u>กรณีมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมเกินกว่ามูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้น</u>[2] : สิ้นวันทำการเป็นรายวันติดต่อกัน โดยให้รายงานข้อมูลตามข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 และข้อ 14 ของส่วนสรุป ตั้งแต่ : วันที่บริษัทเริ่มมีมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิส่วนที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น จนถึง : วันที่บริษัทเริ่มมีมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิส่วนที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมไม่เกินส่วนของผู้ถือหุ้น	ภายใน 1 วันทำการถัดไป

คำอธิบายประกอบการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิตามแบบ บ.ล. 4/1

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนสรุป</u> *ข้อมูลลักษณะการประกอบธุรกิจ*	
1. ประเภทธุรกิจ	ให้บริษัทเลือกรายการที่มีการประกอบธุรกิจทุกประเภท ณ วันที่จัดทำรายงาน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ หลักทรัพย์ : สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจตามประเภทที่มีหน้าที่ดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ ☐ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า : สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ☐ สินทรัพย์ดิจิทัล : สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
2. การเก็บรักษาทรัพย์สินลูกค้า	หมายถึง บริษัทที่รับดูแลรักษาทรัพย์สินให้แก่ลูกค้าไม่ว่าเพื่อประโยชน์ด้านการเก็บรักษา หรือเพื่อการซื้อหรือขายหรือยืมหรือให้ยืม หรือเพื่อเป็นประกันการซื้อหรือขายหรือยืมหรือให้ยืม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด
2.1 สำหรับธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	ให้บริษัทเลือกระหว่าง (ก) เก็บทรัพย์สินลูกค้า หรือ (ข) ไม่เก็บทรัพย์สินลูกค้า
2.2 สำหรับธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล	ให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลด้วย เลือกระหว่าง (ก) เก็บทรัพย์สินลูกค้า หรือ (ข) ไม่เก็บทรัพย์สินลูกค้า

[2] ตามประกาศสำนักงานว่าด้วยการคำนวณและการรายงานการคำนวณเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจและข้อกำหนดในกรณีที่ไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้

รายการ	คำอธิบาย
3. การลงทุนเพื่อบริษัท	หมายถึง บริษัทที่มีการลงทุนในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ - การลงทุนระยะสั้นโดยมีเจตนาเพื่อการขายต่อหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือความแตกต่างของราคา (short term speculation) - การมีสถานะซื้อขายพร้อมทั้งป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ (non-directional trading) - การลงทุนที่เกิดจากธุรกรรมการเป็นผู้ดูแลสภาพคล่อง (market making) - การลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงิน (product hedging)
4. ภาระความรับผิดชอบต่อระบบชำระราคา	หมายถึง บริษัทที่มีภาระความรับผิดชอบต่อระบบชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และเป็นสมาชิกสำนักหักบัญชี (clearing member)
5. วิธีการคำนวณค่าความเสี่ยง	ให้บริษัทเลือกใช้วิธีการคำนวณค่าความเสี่ยงประเภท position risk ของเงินลงทุนตามวิธี Fixed-haircut approach หรือ Standardized approach
ข้อมูลสรุปการดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ	
6. เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ	เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิในส่วนที่ 1 ข้อ 23
7. อัตราส่วนเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิต่อหนี้สินทั่วไปและทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกัน	อัตราส่วนเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิต่อหนี้สินทั่วไปและทรัพย์สินที่ต้องวางประกันในส่วนที่ 1 ข้อ 29
8. เงินกองทุนที่ต้องดำรง	- กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ และ/หรือ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า แต่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล : มูลค่าที่สูงที่สุดระหว่าง เงินกองทุนขั้นต่ำคงที่ ตามข้อ 24 และเงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามข้อ 27

รายการ	คำอธิบาย
	- กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ และ/หรือ ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล : เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC[3] ตามข้อ 29 (ถ้ามี) บวกด้วยมูลค่าที่สูงที่สุดระหว่างเงินกองทุนขั้นต่ำคงที่ ตามข้อ 24 และผลรวมของเงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามข้อ 27 กับเงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ตามข้อ 28[4]
9. มูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม	เงินกู้ยืม หุ้นกู้ หรือตราสารหนี้ทุกประเภทที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ (1) กำหนดสิทธิของเจ้าหนี้ไว้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป โดยหนี้สินดังกล่าวต้องไม่มีประกันและไม่มีเงื่อนไขให้เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้มีการชำระหนี้ก่อนกำหนด (put option) (2) มีข้อกำหนดให้บริษัทเลื่อนการชำระเงินต้น และยกเลิกหรือเลื่อนการชำระดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนอื่นใด เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังนี้ (ก) บริษัทไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้ (ข) บริษัทผิดนัดชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์ต่อสำนักหักบัญชีหรือต่อลูกค้าในกรณีเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ หรือผิดนัดชำระหนี้หรือส่งมอบสินค้าต่อสำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือต่อลูกค้าในกรณีเป็นการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า เว้นแต่การผิดนัดดังกล่าวไม่ได้เกิดจากปัญหาฐานะทางการเงินหรือการขาดสภาพคล่องของบริษัทและได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานแล้ว ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท หรือเป็นไปตามเงื่อนไขอื่นตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ
10. สัญญาเช่าที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม	สัญญาเช่าซึ่งบริษัทหลักทรัพย์ในฐานะผู้เช่าสามารถบอกเลิกการเช่าก่อนกำหนดได้
11. ส่วนของผู้ถือหุ้น	ส่วนของผู้ถือหุ้นตามแบบรายงานฐานะการเงิน (บ.ล. 2) ที่บริษัทได้จัดส่งให้สำนักงานล่าสุดตามระยะเวลาที่กำหนด บวก หรือ หักด้วยการเพิ่มทุนหรือการลดทุน หรือส่วนของผู้ถือหุ้นที่คำนวณล่าสุด บวก หรือ หักด้วยการเพิ่มทุนหรือการลดทุนในกรณีที่มูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมเกินกว่ามูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่ง บวก หรือ หักด้วยการเพิ่มทุนหรือการลดทุนแล้ว

[3] กรณีเป็นผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ไม่มีเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC

[4] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว

รายการ	คำอธิบาย
12. อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยคำนวณได้จากมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิ ตามข้อ 9 หารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น ตามข้อ 11
13. วงเงินกู้ด้อยสิทธิ	มูลค่าวงเงินกู้ด้อยสิทธิที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ โดยสามารถใช้ได้เฉพาะส่วนที่ไม่เกินมูลค่าคงเหลือของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามข้อ 11 หักด้วยมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิ ตามข้อ 9
14. อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิและวงเงินกู้ด้อยสิทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	อัตราส่วนมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิและวงเงินกู้ด้อยสิทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยคำนวณได้จากมูลค่าหนี้สินด้อยสิทธิ ตามข้อ 9 บวกกับวงเงินกู้ด้อยสิทธิ ตามข้อ 13 แล้วหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น ตามข้อ 11

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 1</u> : เงินกองทุนสภาพคล่อง	
1. เงินสดและเงินฝากธนาคาร	ธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ที่บริษัทมีอยู่ เงินฝากธนาคารทุกประเภท บัตรเงินฝาก (Negotiable Certificate of Deposit : NCD) ที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น และรวมถึงตราสารสั่งจ่ายใด ๆ ที่นำฝากธนาคารเพื่อเรียกเก็บตามระเบียบการหักบัญชีระหว่างธนาคาร ซึ่งเรียกเก็บได้ภายในวันทำการถัดไป ทั้งนี้ ไม่ว่ารายการดังกล่าวจะอยู่ในบัญชีของบริษัท หรือบัญชีของบริษัทเพื่อลูกค้า (segregated account) ตามประกาศว่าด้วย การแยกบัญชีเงินของลูกค้า การคำนวณรายการที่ 1 ในส่วนที่เป็นเงินฝาก ให้ใช้ยอดเงินฝากในบัญชี โดยไม่ต้องคำนวณดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายวัน
2. ตั๋วสัญญาใช้เงินและตั๋วแลกเงินที่ออก/อาวัลโดยสถาบันการเงิน หรือออก/อาวัลโดยองค์กรภาครัฐ	ตั๋วสัญญาใช้เงิน และตั๋วแลกเงินที่ออก/อาวัลโดยสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน หรือออก/อาวัลโดยองค์กรภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ที่รัฐบาลค้ำประกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นตั๋วของบริษัท หรือตั๋วของบริษัทเพื่อลูกค้า (segregated account) ตามประกาศว่าด้วยการแยกบัญชีเงินของลูกค้า สถาบันการเงินทั่วไป/องค์กรภาครัฐ หมายถึง สถาบันการเงินที่เปิดดำเนินการได้ตามปกติ องค์กรภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ โดยตั๋วจะต้องมีอายุคงเหลือไม่เกิน 3 เดือน กรณีที่บริษัทฝากเงินหรือมีตั๋วสัญญาใช้เงินที่ออกโดยธนาคารที่มีลักษณะของอนุพันธ์แฝง ให้บริษัทคำนวณค่าความเสี่ยงเช่นเดียวกับกรณีเงินลงทุนในส่วนที่ 3
3. หลักทรัพย์ซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืน	หลักทรัพย์ที่บริษัทซื้อโดยมีสัญญาว่าจะขายคืน ให้คำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ โดยเปรียบเทียบระหว่าง "ราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน" กับ "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" ของคู่สัญญาแต่ละราย ดังนี้
ก. ราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน	ราคาซื้อ บวกด้วย ดอกเบี้ยค้างรับ ณ วันที่รายงาน ดอกเบี้ยค้างรับ = ราคาซื้อ x อัตราดอกเบี้ยตามสัญญา x ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ซื้อถึงวันที่รายงาน / 365 วัน
ข. หลักประกัน	มูลค่าตามราคาตลาด ณ วันที่รายงานของหลักทรัพย์ที่บริษัทซื้อไว้โดยมีสัญญาจะขายคืน

รายการ	คำอธิบาย
ค. ค่าความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน = หลักประกัน x อัตราความเสี่ยงของหลักประกันประเภทนั้น (ให้คำนวณตามวิธี fixed-haircut approach ที่กำหนดในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน)
	"หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" หมายถึง หลักประกัน (ข) หักด้วย ค่าความเสี่ยง (ค)
3.1 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้	หมายถึง คู่สัญญารายที่ "ราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน" ต่ำกว่าหรือเท่ากับ "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก. ข. และ ค. ให้ใช้ผลรวมของราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของคู่สัญญาทุกรายที่หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้และในช่อง 3.1 ให้ใช้ "ราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน" ตามช่อง ก. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
3.2 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้	หมายถึง คู่สัญญารายที่ "ราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน" มากกว่า "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก. ข. และ ค. ให้ใช้ผลรวมของราคาขายคืน ณ ปัจจุบัน หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของคู่สัญญาทุกรายที่หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้ และในช่อง 3.2 ให้ใช้ "มูลค่าหลักประกัน" ตามช่อง ข. หักด้วย "ค่าความเสี่ยง" ตามช่อง ค. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
4. เงินลงทุน (จากส่วนที่ 3 และข้อ 1 ของส่วนที่ 9)	หลักทรัพย์ สินทรัพย์ดิจิทัล หรือตราสารทางการเงินที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทที่นับรวมเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องในหัวข้อเงินลงทุนได้ ทั้งนี้ รวมถึงการมีฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ไม่รวมตั๋วสัญญาใช้เงินและตั๋วแลกเงินที่ออก/อาวัลโดยสถาบันการเงิน และหลักทรัพย์ซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืน ซึ่งได้รายงานไว้แล้วในข้อ 2 และ ข้อ 3 ของส่วนที่ 1 ตามลำดับ) โดย
	ในช่อง ก. ของส่วนที่ 1 ให้ใช้ค่าที่คำนวณได้จากแบบการคำนวณรายละเอียดเงินลงทุนในส่วนที่ 3 หน้า 2 ในบรรทัด รวม สินทรัพย์สภาพคล่อง บวกด้วยค่าที่คำนวณได้จากส่วนที่ 9 ในข้อ 1 สินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัท ในบรรทัด รวม ก. มูลค่า
	ในช่อง ค. ของส่วนที่ 1 ให้ใช้ค่าที่คำนวณได้จากส่วนที่ 3 หน้า 4 ในบรรทัด รวม ค่าความเสี่ยง บวกด้วยค่าที่คำนวณได้จากส่วนที่ 9 ข้อ 1 สินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัท ในบรรทัด รวม ข. ค่าความเสี่ยง
	ในช่อง 4 ของส่วนที่ 1 ให้คำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิโดยใช้ “มูลค่าเงินลงทุน” ตามช่อง ก. หักด้วย “ค่าความเสี่ยง” ตามช่อง ค.
5. ลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่ง	ลูกหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจนายหน้า ค้าหลักทรัพย์
5.1 ลูกหนี้บัญชีเงินสด	บัญชีของลูกหนี้ที่สั่งซื้อหลักทรัพย์ด้วยเงินสด โดยไม่รวมลูกหนี้ที่อยู่ระหว่างการฟ้องร้องบังคับคดี ประนอมหนี้ หรือผ่อนชำระ
5.1.1 ลูกหนี้ยังไม่พ้นกำหนดชำระ	ลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการเรียกชำระเงิน ซึ่งยังไม่พ้นกำหนดระยะชำระเงินภายในระยะเวลาที่ตลาดหลักทรัพย์ หรือคู่สัญญากำหนด

รายการ	คำอธิบาย
ก. มูลหนี้	ยอดเงินค้างชำระของลูกหนี้ ในบัญชีเงินสด ซึ่งประกอบด้วย ก1. ลูกหนี้บัญชี cash account ก2. ลูกหนี้บัญชี cash balance ให้คำนวณโดยใช้ผลรวมของยอดสุทธิของลูกค้าทุกรายที่มียอดดุลสุทธิลูกหนี้ แยกตามประเภทบัญชี (ถ้าลูกค้ารายใดมียอดดุลสุทธิเจ้าหนี้ ให้แสดงเป็นหนี้สินในรายการเจ้าหนี้ธุรกิจหลักทรัพย์ ในส่วนที่ 2 ข้อ 3 : เจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ตามคำสั่ง (บัญชีเงินสด))
ค. ค่าความเสี่ยง	คำนวณค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 1 ของมูลหนี้ลูกหนี้บัญชี cash account ในช่อง ก1. หรือในกรณีที่ลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันลูกหนี้เป็นสถาบันการเงิน บริษัทสามารถใช้ค่าความเสี่ยงตาม credit rating ของลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันแทนได้ โดยคิดค่าความเสี่ยงเทียบเคียงตามตารางที่ 7 ในส่วนที่ 3 ทั้งนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้ในบัญชี cash account ได้วางเงินประกันไว้เต็มจำนวนแล้ว ให้บริษัทสามารถเลือกคิดค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 0 เฉพาะลูกหนี้รายนั้นๆ ได้ (ไม่คิดค่าความเสี่ยงสำหรับลูกหนี้บัญชี cash balance) ให้คำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิในช่อง 5.1.1 โดยนำ "มูลหนี้" ตามช่อง ก1. + ก2. หักด้วย "ค่าความเสี่ยง" ตามช่อง ค.
5.1.2 ลูกหนี้พ้นกำหนดชำระภายใน 30 วัน	ลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่งที่ไม่สามารถชำระเงินได้ตามกำหนด แต่พ้นกำหนดเวลาที่ต้องชำระไม่เกิน 30 วัน (เช่น เกิน T+2 แต่อยู่ภายใน T + 2 + 30 สำหรับการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์) ให้คำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ โดยเปรียบเทียบระหว่าง "มูลหนี้" กับ "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" ของลูกหนี้แต่ละราย ดังนี้
ก. มูลหนี้	ยอดเงินค้างชำระของลูกหนี้ บวกด้วย ดอกเบี้ยค้างรับตามบัญชี (ถ้ามี) (ไม่ต้องคำนวณดอกเบี้ยค้างรับทุกวัน แต่ใช้ยอดที่ตั้งค้างรับไว้แล้ว)
ข. หลักประกัน	มูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้ของลูกค้า ซึ่งได้แก่ หลักทรัพย์ตามคำสั่งซื้อของลูกค้าซึ่งยังมิได้ชำระค่าซื้อให้บริษัท ทรัพย์สินที่ลูกหนี้นำมาวางเป็นประกันในบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยเงินสดกับบริษัท

รายการ	คำอธิบาย
ค. ค่าความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน = หลักประกัน x อัตราค่าความเสี่ยงของหลักประกันนั้น การคำนวณมูลค่าหลักประกัน และค่าความเสี่ยงของหลักประกันประเภทต่าง ๆ ให้ใช้เกณฑ์ดังนี้ - เงินสด : คำนวณมูลค่าโดยใช้จำนวนเงินที่ลูกค้านำมาวาง บวก ดอกเบี้ยค้างรับตามบัญชี (ถ้ามี) และค่าความเสี่ยงเท่ากับ 0% - L/C หรือ หนังสือค้ำประกันที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ : คำนวณมูลค่าโดยใช้วงเงินที่ได้รับการค้ำประกัน และค่าความเสี่ยงเท่ากับ 0% - P/N NCD B/E ที่ออกโดยสถาบันการเงิน : คำนวณเหมือนข้อ 2 ตั๋วสัญญาใช้เงิน และตั๋วแลกเงินที่ออก/อาวัลโดยสถาบันการเงิน - หลักประกันอื่นตามประเภทของเงินลงทุน ให้คำนวณมูลค่าและค่าความเสี่ยงของหลักประกันนั้นตามวิธี fixed-haircut approach ที่กำหนดในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน - กรณีหลักประกันเป็นหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องตรวจสอบด้วยว่า (1) บริษัทมีหลักประกันกระจุกตัวในหุ้นใดหุ้นหนึ่งหรือไม่ (2) หุ้นดังกล่าวเป็นหุ้นที่ตลาดหลักทรัพย์ประกาศให้สมาชิกกำหนดให้ลูกค้าซื้อหลักทรัพย์โดยวางเงินสดไว้ล่วงหน้าเต็มจำนวนก่อนการซื้อ (cash balance) หรือไม่ หากหุ้นที่เป็นหลักประกันดังกล่าวเข้าข่ายตาม (1) หรือ (2) ให้คำนวณค่าความเสี่ยงในอัตรา 1.5 เท่า ของอัตราปกติที่กำหนด หรือหากเข้าข่ายตาม (1) และ (2) ให้คำนวณค่าความเสี่ยงในอัตรา 2 เท่า ของอัตราปกติที่กำหนด แต่ไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าหุ้นนั้น ทั้งนี้ การนับหลักประกันกระจุกตัว คือ การมีจำนวนหุ้นใดหุ้นหนึ่งที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้ของลูกค้าทุกรายรวมกันเกินกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่เรียกชำระแล้วทั้งหมดของบริษัทที่ออกหุ้นนั้น (ตรวจสอบได้จากระบบ SIM ของตลาดหลักทรัพย์ฯ) ทั้งนี้ ในการนับหลักประกันว่าเกินร้อยละ 5 หรือไม่ ให้นับรวมหลักประกันของลูกหนี้ทั้งบัญชีเงินสดและบัญชีมาร์จิ้นรวมกัน
5.1.2.1 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้	“หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง” หมายถึง “หลักประกัน” ตามช่อง ข. หักด้วย “ค่าความเสี่ยง” ของหลักประกันตามช่อง ค. หมายถึง ลูกค้ารายที่ "มูลหนี้" ต่ำกว่าหรือเท่ากับ "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก. ข. และ ค. ให้ใช้ผลรวมของมูลหนี้ หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของลูกค้าทุกรายที่หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้ และในช่อง 5.1.2.1 ให้ใช้ "มูลหนี้" ในช่อง ก. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
5.1.2.2 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้	หมายถึง ลูกค้ารายที่ "มูลหนี้" มากกว่า "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก. ข. และ ค. ให้ใช้ผลรวมของ มูลหนี้ หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของลูกค้าทุกรายที่หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้ และในช่อง 5.1.2.2 ให้ใช้ "หลักประกัน" ตามช่อง ข. หักด้วย "ค่าความเสี่ยง" ตามช่อง ค. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ

รายการ	คำอธิบาย
5.1.3 ลูกหนี้พ้นกำหนดชำระมากกว่า 30 วัน	ลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่งที่ไม่ชำระเงินค่าซื้อหลักทรัพย์ และพ้นกำหนดชำระเงินเกินกว่า 30 วัน (เช่น เกินกว่า T + 2 + 30) ให้แสดงมูลหนี้ในช่อง ก. และหลักประกันในช่อง ข. โดยใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 5.1.2 แต่ไม่ให้คิดเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง
5.2 ลูกหนี้บัญชีมาร์จิ้น	ลูกหนี้เงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์และลูกหนี้ยืมหลักทรัพย์ของลูกค้าทั่วไปที่บันทึกในบัญชีมาร์จิ้น (margin account) ระบบ credit balance รวมถึงลูกหนี้ในลักษณะดังกล่าวที่ได้โอนมาจากบริษัทหลักทรัพย์อื่น (refinancing) แต่ไม่รวมลูกหนี้ที่อยู่ระหว่างการฟ้องร้องบังคับคดี ประนอมหนี้ หรือผ่อนชำระ (ยกเว้นกรณีการผ่อนชำระของลูกหนี้สินเชื่อประเภท ESOP ที่ยังไม่มีปัญหาการผ่อนชำระ และ บริษัทสามารถบังคับขายหุ้นที่เป็นหลักประกันในกรณีที่หลักประกันมีการเสื่อมค่าลง รวมทั้งสามารถเรียกให้ชำระหนี้คืนก่อนกำหนดได้) ให้คำนวณโดยเปรียบเทียบระหว่าง "มูลหนี้" กับ"หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" ของลูกค้าแต่ละราย”
ก. มูลหนี้	ยอดหนี้คงค้างของลูกหนี้ในบัญชีมาร์จิ้น ซึ่งประกอบด้วย 1. การให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ให้ใช้จำนวนเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ณ วันที่รายงาน 2. การให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าทั่วไป ให้คำนวณมูลหนี้โดยใช้ราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม ณ วันที่รายงาน
ข. หลักประกัน	มูลค่าหลักประกันที่เป็นประกันการชำระหนี้ได้ตามกฎหมายในบัญชีมาร์จิ้นของลูกค้า ทั้งนี้ เฉพาะหลักประกันประเภทที่สามารถนำมาคำนวณในบัญชีมาร์จิ้นได้ ตามประกาศสำนักงานว่าด้วยการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มิใช่ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต การคำนวณมูลค่าหลักประกันของลูกหนี้บัญชีมาร์จิ้นให้ใช้เกณฑ์เดียวกับ ข้อ 5.1.2
ค. ค่าความเสี่ยง	ประกอบด้วย ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน บวกด้วย ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม ดังนี้ 1. ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน เป็นค่าความเสี่ยงที่เกิดจากหลักประกันที่ลูกค้านำมาวางเป็นประกัน อาจมีมูลค่าลดลงจากมูลค่า ณ วันที่รายงาน ให้คำนวณค่าความเสี่ยงโดยใช้เกณฑ์เดียวกับ ข้อ 5.1.2 ซึ่งรวมถึงการพิจารณากระจุกตัวของหลักประกัน และเป็นหุ้นที่ตลาดหลักทรัพย์ประกาศให้สมาชิกกำหนดให้ลูกค้าซื้อหลักทรัพย์โดยวางเงินสดไว้ล่วงหน้าเต็มจำนวนก่อนการซื้อ (cash balance) ด้วย 2. ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม เป็นค่าความเสี่ยงที่เกิดจากการที่หนี้ของลูกค้าอาจเพิ่มขึ้นเนื่องจากหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมเพื่อขายชอร์ตมีมูลค่าสูงขึ้นจากมูลค่า ณ วันที่รายงาน โดยให้คำนวณค่าความเสี่ยง = มูลค่าหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืม x อัตราค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมนั้น ทั้งนี้ อัตราค่าความเสี่ยงดังกล่าว ให้ใช้อัตราเดียวกับข้อ 5.1.2 "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" หมายถึง "หลักประกัน" ตามช่อง ข. หักด้วย "ค่าความเสี่ยง" ตามช่อง ค1. + ค2.

รายการ	คำอธิบาย
5.2.1 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้	หมายถึง ลูกหนี้รายที่มี "มูลหนี้" ต่ำกว่าหรือเท่ากับ "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก1. ก2. ข. ค1. และ ค2. ให้ใช้ผลรวมของมูลหนี้เงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ มูลหนี้หลักทรัพย์ที่ให้ยืม(ราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้น) หลักประกัน ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน และค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม ตามลำดับ ของลูกค้าทุกรายที่มีหลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้ และในช่อง 5.2.1 ให้ใช้ "มูลหนี้" ตามช่อง ก1. + ก2. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
5.2.2 หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้	หมายถึง ลูกหนี้รายที่มี "มูลหนี้" มากกว่า "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยง" โดยในช่อง ก1. ก2. ข. ค1. และ ค2. ให้ใช้ผลรวมของมูลหนี้เงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ มูลหนี้หลักทรัพย์ที่ให้ยืม(ราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้น) หลักประกัน ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน และค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม ตามลำดับ ของลูกค้าทุกรายที่มีหลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงไม่คุ้มหนี้ และในช่อง 5.2.2 ให้ใช้ "หลักประกัน" ตามช่อง ข. หักด้วย "ค่าความเสี่ยง" ตามช่อง ค1. + ค2. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
6. ลูกหนี้ธุรกิจยืมและให้ยืมหลักทรัพย์	ลูกหนี้ที่เกิดจากการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์
6.1 ลูกหนี้ยืมหลักทรัพย์	ลูกค้าที่ยืมหลักทรัพย์จากบริษัท ทั้งนี้ ไม่รวมกรณีที่ได้มีการรายงานไว้แล้วในส่วนของลูกหนี้บัญชีมาร์จิ้นตามข้อ 5.2 และกรณีที่ลูกค้านั้นไม่ส่งมอบ หลักทรัพย์คืนตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งให้รายงานในข้อ 11 : ลูกหนี้อื่น
ก. มูลหนี้	มูลหนี้ที่เกิดจากการให้ยืมหลักทรัพย์ ซึ่งคำนวณโดยใช้มูลค่าหลักทรัพย์ที่ยืมตามราคาตลาด ณ วันที่รายงาน หรือถ้าไม่มีให้ใช้ราคาอื่นที่เหมาะสม
ข. หลักประกัน	หลักประกันที่ลูกค้านำมาวางเป็นประกันในการยืมหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะหลักประกันประเภทที่ผู้ประกันการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์อาจรับเป็นหลักประกันได้ตามประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. และประกาศสำนักงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับการคำนวณมูลค่าหลักประกันให้ใช้เกณฑ์เดียวกับ ข้อ 5.1.2 โดยถ้าเงินสดที่ลูกค้านำมาวางเป็นสกุลเงินต่างประเทศ ให้แปลงค่าเป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่สามารถอ้างอิงได้ ณ วันที่รายงาน
ค. ค่าความเสี่ยง	ประกอบด้วย 1. ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน ให้คำนวณเช่นเดียวกับ ข้อ 5.2 2. ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม ให้คิดค่าความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 5 ของมูลค่าหลักทรัพย์นั้น
6.2 ลูกหนี้ทรัพย์สินวางประกัน	เป็นลูกหนี้ที่เกิดจากบริษัทได้โอนทรัพย์สินไปให้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อเป็นหลักประกันการยืมหลักทรัพย์ ให้คำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิโดยเปรียบเทียบระหว่าง "หลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงของหลักประกัน" กับ "ร้อยละ 120 ของหลักทรัพย์ยืม" ของคู่สัญญาแต่ละราย ดังนี้

รายการ	คำอธิบาย
ก. หลักทรัพย์ที่ยืม	มูลค่าหลักทรัพย์ที่บริษัทยืม โดยคำนวณตามราคาตลาด ณ วันที่รายงาน หรือถ้าไม่มีให้ใช้ราคาอื่นที่เหมาะสม
ข. หลักประกัน	มูลค่าทรัพย์สินที่บริษัทหลักทรัพย์ได้โอนกรรมสิทธิ์ไปยังผู้ให้ยืมเพื่อเป็นประกันการยืมหลักทรัพย์ (ไม่รวมทรัพย์สินที่บริษัทยังมีกรรมสิทธิ์แต่นำไปจำนำไว้กับผู้ให้ยืม หรือ L/C, L/G ที่บริษัทขอให้ธนาคารพาณิชย์ออกให้แก่ผู้ให้ยืม) ทั้งนี้ ทรัพย์สินที่เป็น "หลักประกัน" ดังกล่าว ให้คำนวณมูลค่าเช่นเดียวกับ "หลักประกัน" ตามข้อ 5.1.2
ค. ค่าความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน ให้คำนวณโดยใช้อัตราเช่นเดียวกับที่กำหนดตาม ข้อ 5.1.2
6.2.1 กรณีปกติ	หมายถึง กรณีที่หลักประกันที่บริษัทวางไว้กับคู่สัญญามีมูลค่าหลังหักค่าความเสี่ยงไม่เกินร้อยละ 120 ของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ยืม ทั้งนี้ ในช่อง ก. ข. และ ค. ให้แสดงยอดผลรวมของหลักทรัพย์ที่ยืม หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของคู่สัญญาทุกรายที่เข้า "กรณีปกติ" ดังกล่าว และให้ใช้มูลค่าหลักประกันตามช่อง ข. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิในช่อง 6.2.1
6.2.2 กรณีวางหลักประกันไว้เกิน	หมายถึง กรณีที่หลักประกันที่บริษัทวางไว้กับคู่สัญญามีมูลค่าหลังหักค่าความเสี่ยงเกินร้อยละ 120 ของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ยืม ทั้งนี้ ในช่อง ก. ข. และ ค. ให้แสดงยอดผลรวมของหลักทรัพย์ที่ยืม หลักประกัน และค่าความเสี่ยง ตามลำดับ ของคู่สัญญาทุกรายที่เข้ากรณี “วางหลักประกันไว้เกิน" ดังกล่าว และให้นับเฉพาะมูลค่าหลักประกันส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 120 ของมูลค่าหลักทรัพย์ที่ยืม บวกด้วย ค่าความเสี่ยงของหลักประกัน เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ (สินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิในช่อง 6.2.2 เท่ากับ 120% ของหลักทรัพย์ที่ยืมตามช่อง ก. บวกด้วย ค่าความเสี่ยงของหลักประกันตามช่อง ค.)
7. ลูกหนี้ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	เป็นลูกหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
ก. มูลหนี้	ผลรวมระหว่าง 1. มูลหนี้ที่เกิดจากการล้างฐานะ หมายถึง ผลรวมของมูลหนี้ของลูกค้าแต่ละรายที่เกิดจากการล้างฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้าแล้ว เงินหรือทรัพย์สินที่คงเหลือในบัญชี (cash balance) ไม่เพียงพอที่จะรองรับผลขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการล้างฐานะสัญญาดังกล่าว (ทั้งกรณีลูกค้ารายย่อยและลูกค้าสถาบัน) 2. มูลหนี้ที่เกิดจากการสร้างฐานะสัญญาของลูกค้าสถาบัน หมายถึง ผลรวมของยอดขาดทุนสุทธิหลังการ mark to market ฐานะสัญญาของลูกค้าสถาบันแต่ละราย ณ สิ้นวันที่สร้างฐานะสัญญา ทั้งนี้ให้นับเฉพาะฐานะสัญญาที่ลูกค้าสถาบันดังกล่าวยังไม่ได้นำเงินหรือทรัพย์สินมาวางเป็นประกันเริ่มต้น (initial margin)

รายการ	คำอธิบาย
ข. ค่าความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยง = อัตราค่าความเสี่ยง * มูลหนี้ 1. ในกรณีของการบังคับล้างสัญญา ตามข้อ 7 ก. ข้อ 1 ให้คำนวณค่าความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 100 ของผลรวมของมูลหนี้ 2. ในกรณีตามข้อ 7 ก. ข้อ 2 ให้คิดอัตราค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 0 สำหรับมูลหนี้ที่คำนวณได้ในกรณีที่ยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาที่สำนักงานประกาศกำหนดสำหรับการวางเงินประกัน (margin) สำหรับการมีฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (วันที่ T) และให้คิดอัตราค่าความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 100 ในกรณีที่ลูกค้าสถาบันไม่นำเงินประกันมาวางภายในระยะเวลาที่ประกาศกำหนด (วันที่ T+1) ให้คำนวณลูกหนี้ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยนำมูลหนี้ตามช่อง ก. หักด้วย ค่าความเสี่ยงตามช่อง ข.
8. ลูกหนี้สำนักหักบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์	
8.1 ลูกหนี้ที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์	ยอดดุลสุทธิระหว่างบริษัทกับสำนักหักบัญชี (TCH) ที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์รายวัน เฉพาะส่วนที่ TCH มียอดสุทธิเป็นลูกหนี้และยังค้างชำระกับบริษัท (ถ้าบริษัทมียอดดุลสุทธิรายวันกับ TCH ในช่วง T+2 เป็นทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ ให้แสดงยอดดุลสุทธิที่ TCH เป็นเจ้าหนี้นั้นเป็นหนี้สิน ในรายการบัญชีระหว่างบริษัทกับ TCH ในส่วนที่ 2 ข้อ 6. โดยไม่ให้หักกลบกับยอดสุทธิที่ TCH เป็นลูกหนี้)
8.2 ลูกหนี้ทรัพย์สินวางประกัน/เพื่อความมั่นคง	เงินหรือทรัพย์สินที่บริษัทจ่ายหรือวางเป็นประกันไว้กับ TCH เพื่อเข้า “กองทุนทดแทนความเสียหาย (clearing fund)” หรืออันเนื่องจากบริษัทไม่สามารถดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิหรือเนื่องจากบริษัทมีภาระต่อ TCH เกินกว่า settlement cap. หรือเพื่อวางเป็นประกันเพื่อการอื่นใดตามที่ TCH ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้นับเฉพาะส่วนที่คาดว่าจะได้รับการชำระคืนภายใน 1 เดือน นับจากวันที่คำนวณเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิในช่อง 8.2 โดยไม่มีการปรับค่าปรับความเสี่ยง
9. ลูกหนี้สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	
9.1 ลูกหนี้ที่เกิดจากการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	ยอดดุลสุทธิด้านลูกหนี้ระหว่างบริษัทกับสำนักหักบัญชีที่เกิดจากการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าทั้งเพื่อบัญชีลูกค้าและเพื่อบัญชีบริษัท

รายการ	คำอธิบาย
9.2 ลูกหนี้ทรัพย์สินวางประกัน/เพื่อความมั่นคง	เงินหรือทรัพย์สินที่บริษัทจ่ายหรือวางเป็นประกันไว้กับสำนักหักบัญชีเพื่อเป็น “หลักทรัพย์เพื่อความมั่นคง (securities deposit)” หรือเพื่อเข้า “กองทุนทดแทนความเสียหาย (clearing deposit)” หรืออันเนื่องมาจาก บริษัทผิดนัดหรือกระทำการให้เกิดความเสียหายต่อระบบการชำระหนี้ในตลาดอนุพันธ์ หรือเพื่อวางเป็นประกันอื่นใดตามที่สำนักหักบัญชีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้นับเฉพาะส่วนที่คาดว่าจะได้รับการชำระคืนภายใน 1 เดือนนับจากวันที่คำนวณเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิในช่อง 9.2 โดยไม่มีการปรับค่าปรับความเสี่ยง
10. ลูกหนี้ระหว่างบริษัทหลักทรัพย์	ยอดดุลสุทธิลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ และยอดดุลสุทธิลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ต่างประเทศที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ที่ถูกกำกับดูแลโดยหน่วยงานกำกับดูแลต่างประเทศ โดยกรณีเป็นลูกหนี้ที่เกิดจากธุรกรรม OTC ให้นำไปรวมอยู่ในข้อ 5.1 ลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่ง
11. ลูกหนี้อื่น	ลูกหนี้ที่ไม่เข้าข่ายตามข้อ 5 ถึง ข้อ 10 ตัวอย่างเช่น 1. ลูกหนี้ธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อยู่ระหว่างการฟ้องร้อง บังคับคดี ประนอมหนี้ ลูกหนี้ที่มีสัญญาผ่อนชำระ รวมถึงลูกหนี้ด้อยคุณภาพอื่น ๆ ที่คาดว่าอาจจะเรียกเก็บเงินไม่ได้หรือมีสัญญาณใด ๆ ที่แสดงว่าลูกหนี้อาจมีการค้างชำระหนี้ติดต่อกันเป็นระยะเวลา 3 เดือน เช่น ลูกหนี้ที่หลักประกันไม่คุ้มหนี้ที่ไม่ชำระหนี้เป็นระยะเวลา 3 เดือนติดต่อกัน ลูกหนี้ขาดการติดต่อ ลูกหนี้ไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระคืนหนี้ได้ หรือลูกหนี้ที่ไม่เซ็นรับสภาพหนี้ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้รวมถึงลูกหนี้เงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ตามระบบมาร์จิ้นเดิมด้วย 2. รายได้ค้างรับหรือลูกหนี้อื่น เช่น ค่าธรรมเนียมค้างรับ เป็นต้น
ก. มูลหนี้	ให้แสดงมูลหนี้ของลูกหนี้อื่น โดยใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 5 ถึง ข้อ 10
ข. ส่วนที่นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง	1. มูลหนี้ของลูกหนี้ธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้ารายที่ได้ทำสัญญาแปลงสภาพหนี้กับบริษัทแล้ว และอยู่ระหว่างผ่อนชำระเฉพาะส่วนที่จะได้รับการชำระเงินภายใน 1 เดือน นับจากวันที่คำนวณ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงมูลหนี้ของลูกหนี้รายที่ผิดนัดชำระเงินตามกำหนดเวลาตั้งแต่ 3 งวดติดต่อกันขึ้นไป 2. รายได้ค้างรับหรือลูกหนี้อื่นที่คาดว่าจะได้รับการชำระเงินภายใน 1 เดือน นับจากวันที่คำนวณ
ค. ค่าความเสี่ยง	ค่าความเสี่ยงของมูลหนี้ของลูกหนี้ส่วนที่นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง ให้ใช้อัตราความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 10 ของมูลหนี้ดังกล่าว โดยในช่อง 11 ให้แสดงมูลหนี้ส่วนที่นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง ตามช่อง ข. หักด้วย ค่าความเสี่ยงตามช่อง ค. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ

รายการ	คำอธิบาย
12. สินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย	ในช่อง ก ให้ใช้ค่าที่คำนวณได้จากช่อง (ก) ในบรรทัดรวมข้อ 1 ถึง 3 ของส่วนที่ 6 : รายการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ในช่อง ค ให้ใช้ค่าที่คำนวณได้จากช่อง (ค) ในบรรทัดรวมข้อ 1 ถึง 3 ของส่วนที่ 6 : รายการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ให้ใช้ค่าจากช่อง (ค) ที่คำนวณได้เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ
การปรับค่าความเสี่ยงอื่น	
13. ความเสี่ยง : จากการกระจุกตัวของลูกหนี้มาร์จิ้น	เกิดจากการที่บริษัทให้ลูกค้ากู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์และให้ยืมหลักทรัพย์ในจำนวนที่เกินกว่า กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ - ร้อยละ 15 ของเงินกองทุน ในกรณีที่เงินกองทุน > 100 ล้านบาท - 15 ล้านบาท ในกรณีที่เงินกองทุน < 100 ล้านบาท
ก. มูลหนี้	มูลหนี้ของลูกหนี้รายที่เข้าเกณฑ์กระจุกตัวทั้งหมด
ข. เงินกองทุน	ส่วนของผู้ถือหุ้นตามแบบรายงานฐานะการเงิน (บ.ล. 2) ที่บริษัทได้จัดส่งให้สำนักงานล่าสุดตามระยะเวลาที่กำหนด บวก หรือ หักด้วย การเพิ่มทุนหรือการลดทุน ให้คำนวณค่าความเสี่ยงดังนี้ - กรณีที่เงินกองทุน > 100 ล้านบาท ค่าความเสี่ยง = ผลรวมของ [10% ของ (มูลหนี้ของลูกหนี้ที่เข้าเกณฑ์กระจุกตัวแต่ละราย – 15% ของเงินกองทุน)] - กรณีที่เงินกองทุน < 100 ล้านบาท ค่าความเสี่ยง = ผลรวมของ [10% ของ (มูลหนี้ของลูกหนี้ที่เข้าเกณฑ์กระจุกตัวแต่ละราย –15 ล้านบาท)]
14. ความเสี่ยง : จากการมีธุรกรรมขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาจะซื้อคืน	ให้คำนวณค่าความเสี่ยงของแต่ละคู่สัญญา ดังนี้
ก. หลักทรัพย์	ใช้มูลค่าตามราคาตลาด ณ วันที่รายงานของหลักทรัพย์ขายโดยมีสัญญาซื้อคืน ถ้าไม่มี ให้ใช้ราคาอื่นที่เหมาะสม
ข. ราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน	เท่ากับราคาขาย บวกด้วย ดอกเบี้ยค้างจ่าย ณ วันที่รายงาน ดอกเบี้ยค้างจ่าย = ราคาขาย x อัตราดอกเบี้ยซื้อคืน x ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ขายหลักทรัพย์ถึงวันที่รายงาน /365 วัน

รายการ	คำอธิบาย
14.1 กรณีปกติ	หมายถึง กรณีที่หลักทรัพย์ที่ขาย (ซึ่งเป็นเสมือนหลักประกันการชำระคืนหนี้) มีมูลค่าไม่เกินร้อยละ 150 ของราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน (ซึ่งเปรียบเสมือนมูลหนี้) ในช่อง ก. และ ข. ให้ใช้ผลรวมของหลักทรัพย์ และราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน ตามลำดับ ของธุรกรรมขายหลักทรัพย์ โดยมีสัญญาซื้อคืนทุกรายการที่เข้า “กรณีปกติ” ซึ่งในกรณีนี้ไม่มีการคิดค่าความเสี่ยง
14.2 กรณีหลักประกัน > 150% มูลหนี้	หมายถึง กรณีที่หลักทรัพย์ที่ขาย (ซึ่งเป็นเสมือนหลักประกันการชำระคืนหนี้) มีมูลค่าเกินร้อยละ 150 ของราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน (ซึ่งเปรียบเสมือนมูลหนี้) ในช่อง ก. และ ข. ให้ใช้ผลรวมของหลักทรัพย์ และราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน ตามลำดับ ของธุรกรรมขายหลักทรัพย์ โดยมีสัญญาซื้อคืนทุกรายการที่เข้ากรณี “หลักประกัน > 150% มูลหนี้” และในกรณีนี้ ให้คิดค่าความเสี่ยงในช่อง 14. เท่ากับ มูลค่าหลักประกันส่วนที่เกิน คือ เท่ากับ “มูลค่าหลักทรัพย์” ตามช่อง ก. หักด้วย 150% ของ “ราคาซื้อคืน ณ ปัจจุบัน” ตามช่อง ข.
15. ความเสี่ยง : จากการรับประกันการจัดจำหน่าย	ใช้ค่าความเสี่ยงที่คำนวณได้จาก ข้อ 3 ข. ของส่วนที่ 4 : ความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์
16. ความเสี่ยง : จากการมีฐานะเงินตราต่างประเทศและทองคำ	ใช้ค่าความเสี่ยงที่คำนวณได้จาก ข้อ 2 ของส่วนที่ 5 : ความเสี่ยงจากการมีฐานะเงินตราต่างประเทศและทองคำ
17. ความเสี่ยง : จากส่วนขาดของบริษัทย่อย	ใช้ค่าความเสี่ยงที่คำนวณได้จากข้อ 4 ของส่วนที่ 6 : รายการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย
18. ความเสี่ยง : จากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน	ใช้ค่าความเสี่ยงที่คำนวณได้จากวิธีที่ 1 หรือวิธีที่ 2 ของส่วนที่ 8 : ความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน
19. ความเสี่ยง : จากการเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	คำนวณเมื่อลูกค้าไม่สามารถวางเงินประกันได้ภายในเวลาที่ประกาศกำหนด และเงินประกัน (margin) หรือทรัพย์สินใน cash balance ของลูกค้าน้อยกว่าอัตราหรือมูลค่าหลักประกันรักษาสภาพ (MM) ที่ต้องมีสำหรับการมีฐานะคงค้าง (total open interest) ณ สิ้นวันที่ T+1 การคำนวณค่าความเสี่ยง 1. นำ (อัตราหรือมูลค่าหลักประกันรักษาสภาพ (MM) * จำนวนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (total open interest) ของลูกค้า) – เงินประกันหรือเงินหรือทรัพย์สินใน cash balance ที่ได้หักค่าความเสี่ยงตามที่สำนักหักบัญชีกำหนด ของลูกค้าเฉพาะรายที่ไม่สามารถวางเงินประกันภายในวันที่ประกาศกำหนด 2. หาผลรวมของส่วนต่างของลูกค้าทุกรายที่คำนวณได้ตาม 1.

รายการ	คำอธิบาย
20. ความเสี่ยง : จากการจัดการลงทุน	ให้บริษัทที่มีการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดการลงทุน เช่น การจัดการกองทุนส่วนบุคคล การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คำนวณค่าความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (operational risk)
ก. มูลค่าความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน	ให้คำนวณมูลค่าความเสี่ยงในอัตราร้อยละ 0.01 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิภายใต้การบริหารจัดการ (0.01% * NAV) โดยใช้มูลค่าทรัพย์สินสุทธิรวมทุกกองทุนภายใต้การบริหารจัดการ ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนล่าสุด
ข. PII	หมายถึง วงเงินคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดจากการประกอบวิชาชีพ (professional indemnity insurance – “PII”) ซึ่งเป็นไปตามประกาศว่าด้วยหลักเกณฑ์ในรายละเอียดเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และการค้าหลักทรัพย์และการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ที่เป็นหน่วยลงทุน และการเป็นผู้จัดการเงินทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และข้อกำหนดกรณีที่ไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้ และ/หรือประกาศอื่นที่เกี่ยวข้อง
	ให้คิดค่าความเสี่ยงในช่อง 20 เท่ากับ มูลค่าความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานตามช่อง ก. หักด้วย PII ตามช่อง ข.
21. สินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ	หมายถึง สินทรัพย์สภาพคล่อง หักด้วย ค่าความเสี่ยงทั้งหมด โดยคำนวณได้จากผลรวมของสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิตามรายการในข้อ 1 ถึงข้อ 12 หักด้วย ผลรวมของค่าความเสี่ยงตามรายการในข้อ 13 ถึงข้อ 19
22. หนี้สินรวม	ใช้หนี้สินรวมที่คำนวณได้จากข้อ 13 ของส่วนที่ 2 : หนี้สิน
23. เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ	หมายถึง สินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิ หักด้วย หนี้สินรวม ซึ่งคำนวณได้จากรายการในข้อ 21 หักด้วย รายการในข้อ 22
24. เงินกองทุนขั้นต่ำคงที่	กำหนดให้บริษัทดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำคงที่ให้สอดคล้องกับประเภทธุรกิจตามส่วนสรุปข้อ 1 โดยไม่ต่ำกว่า[5] : ● 25 ล้านบาท ในกรณี (1) ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ทั้งสองอย่าง) รวมถึงกรณีประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลด้วย หรือ (2) ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (อย่างใดอย่างหนึ่ง) และประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลโดยมีการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้า ● 15 ล้านบาท ในกรณีประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (อย่างใดอย่างหนึ่ง) รวมถึงกรณีประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลด้วยโดยไม่มีการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้า

[5] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว

รายการ	คำอธิบาย
	• 5 ล้านบาท ในกรณีประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และ/หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้อย่างครบถ้วน 1) ไม่มีการเก็บรักษาทรัพย์สินลูกค้าไว้ในความครอบครอง 2) ไม่มีการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อลงทุนของบริษัทนั้นเอง และ 3) ไม่มีภาระความรับผิดชอบต่อการชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลโดยไม่มีการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้า • 1 ล้านบาท ในกรณีประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และ/หรือธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้อย่างครบถ้วน 1) ไม่มีการเก็บรักษาทรัพย์สินลูกค้าไว้ในความครอบครอง 2) ไม่มีการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าเพื่อลงทุนของบริษัทนั้นเอง และ 3) ไม่มีภาระความรับผิดชอบต่อการชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ทั้งนี้ เงินกองทุนขั้นต่ำคงที่ในส่วนนี้ยังไม่รวมเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC ตามข้อ 29
25. หนี้สินทั่วไป	ใช้หนี้สินทั่วไปที่คำนวณได้จากข้อ 19 ของส่วนที่ 2 : หนี้สิน
26. ทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกัน	หมายถึง ผลรวมของจำนวนทรัพย์สินที่ลูกค้าต้องนำมาวางเป็นประกันสำหรับฐานะสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้าที่คงค้างอยู่ เฉพาะที่มีการซื้อขายในศูนย์ซื้อขาย ทั้งนี้ คำนวณจากจำนวนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (total open interest) ของลูกค้าทุกราย ณ วันที่คำนวณ x อัตราหรือมูลค่าหลักประกันที่ศูนย์ซื้อขายสัญญาหรือสำนักหักบัญชีประกาศกำหนดให้ลูกค้า ต้องนำมาวางสำหรับการมีฐานะสัญญาซื้อขายฯ กรณีที่ศูนย์ซื้อขายหรือสำนักหักบัญชีมีการกำหนดทั้งอัตรา IM (initial margin) และ MM (maintenance margin) ให้ใช้อัตรา IM กรณีที่ตลาดที่ซื้อขายไม่มีการกำหนดอัตราดังกล่าว ให้บริษัทเสนออัตราที่เหมาะสมหารือสำนักงานเพื่อขอความเห็นชอบในการใช้อัตราดังกล่าว
27. เงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	ร้อยละ 7 ของผลรวมของหนี้สินทั่วไปตามข้อ 25 และทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกันตามข้อ 26 ให้แสดงค่าเป็นบาท

รายการ	คำอธิบาย
28. เงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล	- กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่น นอกเหนือจากผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ใช้ค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ได้จากข้อ 2.1 ของส่วนที่ 9 : รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล โดยให้แสดงค่าเป็นบาท - กรณีเป็นผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ใช้ค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ได้จากข้อ 4 ของส่วนที่ 9 : รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล โดยให้แสดงค่าเป็นบาท
29. เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC	- กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่น นอกเหนือจากผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ใช้ค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ได้จากข้อ 2.3ข. ของส่วนที่ 9 : รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล โดยให้แสดงค่าเป็นบาท - กรณีเป็นผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ไม่มีเงินกองทุนขั้นต่ำในข้อนี้
30. อัตราส่วนเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิต่อหนี้สินทั่วไปและทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกัน	หมายถึง อัตราส่วนเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิที่บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำรงให้ได้ตามอัตราที่กำหนด โดยคำนวณได้จากเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ ตามข้อ 23 หารด้วย ผลรวมของหนี้สินทั่วไปตามข้อ 25 และทรัพย์สินที่ต้องวางเป็นประกันตามข้อ 26 แล้วให้แสดงค่าเป็นอัตราร้อยละ (%)

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 2</u> : หนี้สิน	
หนี้สินรวม	
1. เงินกู้ยืม (ไม่รวมถึงเงินกู้ยืมด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม)	
1.1 จากสถาบันการเงินในประเทศ	เงินกู้ยืมทุกประเภทจากสถาบันการเงินที่เป็นเงินบาทแต่ไม่รวมถึงเงินกู้ยืมด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม และเงินกู้ยืมตามข้อ 10.4 : เงินกู้ยืมจากกรรมการหรือบริษัทในเครือ ทั้งนี้ ให้แสดงมูลหนี้โดยไม่รวมดอกเบี้ยค้างจ่าย
1.1.1 ธนาคารพาณิชย์	ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์
1.1.2 สถาบันการเงินอื่น	สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์
1.2 จากต่างประเทศ	หมายถึง เงินกู้ยืมที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ให้แปลงค่าเป็นเงินบาท โดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้ - รายการที่ไม่มีการป้องกันความเสี่ยง ให้ใช้ spot rate ณ วันที่รายงาน จากแหล่งที่อ้างอิงได้ - ส่วนที่ป้องกันความเสี่ยงตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้า / swaps ให้ใช้อัตราตามสัญญานั้น - ส่วนที่ป้องกันความเสี่ยงโดยซื้อ options ให้ใช้ rate ที่ดีกว่าระหว่าง spot rate กับ rate ตามสัญญา options นั้น
2. หลักทรัพย์ขายโดยมีสัญญาจะซื้อคืน	หลักทรัพย์ที่บริษัทขายโดยมีสัญญาจะซื้อคืน ไม่ว่าคู่สัญญาจะเป็นธนาคารแห่งประเทศไทย หรือคู่สัญญาอื่น ทั้งนี้ ให้ใช้ราคาขาย บวกด้วยดอกเบี้ยค้างจ่าย ณ วันที่รายงาน
3. เจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ตามคำสั่ง (บัญชีเงินสด)	ยอดดุลสุทธิเจ้าหนี้ของลูกค้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยเงินสด
4. เจ้าหนี้ธุรกิจยืมและให้ยืมหลักทรัพย์	
4.1 เจ้าหนี้หลักทรัพย์ยืม	มูลค่าหลักทรัพย์ที่บริษัทยืมมาจากบุคคลอื่นให้รวมถึงภาระที่บริษัทต้องส่งมอบหลักทรัพย์ให้แก่ TSD ในกรณีที่บริษัทนั้นไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในครอบครองให้แสดงมูลหนี้ตามราคาเสนอขายล่าสุดของหลักทรัพย์ที่ยืม
4.2 เจ้าหนี้ทรัพย์สินวางประกัน	เงินสดหรือทรัพย์สินอื่นที่ลูกค้าโอนให้บริษัทเพื่อเป็นประกันการยืมหลักทรัพย์ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีที่ลูกค้ายืมหลักทรัพย์ผ่านบัญชีมาร์จิ้น

รายการ	คำอธิบาย
5. บัญชีลูกค้า	
5.1 ธุรกิจหลักทรัพย์	จำนวนเงินที่ลูกค้าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัท ซึ่งได้แก่ เงินของลูกค้าที่นำมาวางเพื่อประโยชน์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการนำมาวางเพื่อเป็นประกันการกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์หรือเปิดบัญชีเงินสดหรือการยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต และเงินอื่น ๆ ที่บริษัทหลักทรัพย์รับไว้แทนลูกค้า (เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น)
5.2 ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	จำนวนเงินที่ลูกค้าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นเงินวางประกันขั้นต้น (initial margin) และเงินวางประกันเรียกเพิ่ม (call margin) ที่ลูกค้าได้วางไว้กับบริษัทเรียบร้อยแล้ว และรวมถึงผลกำไรขาดทุนรายวันจากการ mark to market มูลค่าหลักประกันและเงินอื่น ๆ ที่บริษัทรับไว้แทนลูกค้า (เช่น ดอกเบี้ย เงินค่าขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้า และเงินค่า premium รับที่เกิดจากการ write อนุพันธ์ของลูกค้าเป็นต้น)
5.3 ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล	จำนวนเงินที่ลูกค้าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัทอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัท ซึ่งได้แก่ เงินของลูกค้าที่นำมาวางเพื่อประโยชน์ในการซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล
6. เจ้าหนี้สำนักหักบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ (TCH)	ยอดสุทธิเจ้าหนี้ของบัญชีระหว่างบริษัทกับสำนักหักบัญชีซึ่งเกิดจากการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัท (ดูส่วนที่ 1 ข้อ 8 : ลูกหนี้สำนักหักบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ประกอบ)
7. เจ้าหนี้สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า	ยอดดุลสุทธิด้านเจ้าหนี้ระหว่างบริษัทกับสำนักหักบัญชีสัญญาที่เกิดจากการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ทั้งที่เกิดจากการซื้อขายเพื่อบัญชีลูกค้าและเพื่อบัญชีบริษัท (กรณีบริษัทมียอดดุลสุทธิด้านลูกหนี้ให้แสดงยอดดุลสุทธิด้านลูกหนี้เป็นทรัพย์สิน ในข้อ 9 ลูกหนี้สำนักหักบัญชีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า)
8. เจ้าหนี้ระหว่างบริษัทหลักทรัพย์	ยอดดุลสุทธิเจ้าหนี้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ และยอดดุลสุทธิเจ้าหนี้บริษัทหลักทรัพย์ที่เกิดจากการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศที่ถูกกำกับดูแลโดยหน่วยงานกำกับดูแลต่างประเทศ โดยกรณีเป็นเจ้าหนี้ที่เกิดจากธุรกรรม OTC ให้นำไปรวมอยู่ในข้อ 3 เจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ตามคำสั่ง
9. หุ้นกู้และตราสารหนี้อื่น ๆ (ไม่รวมหุ้นกู้/ตราสารหนี้ด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม)	หุ้นกู้หรือตราสารหนี้อื่นที่บริษัทออกเป็นหลักฐานในการกู้ยืมเงินจากบุคคลอื่น แต่ไม่รวมถึงเอกสารประกอบการกู้ยืมตามข้อ 1 และหุ้นกู้ด้อยสิทธิหรือตราสารหนี้ด้อยสิทธิที่ไม่นับเป็นหนี้สินรวม ให้แสดงโดยใช้มูลค่าตามบัญชี
10. หนี้สินอื่น	หนี้สินทุกประเภทที่ไม่สามารถแสดงไว้ในรายการข้างต้น

รายการ	คำอธิบาย
10.1 ดอกเบี้ยค้างจ่าย	ดอกเบี้ยตามบัญชี ณ สิ้นเดือนล่าสุด เฉพาะส่วนที่บริษัทยังไม่ได้ชำระ ณ วันที่รายงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงดอกเบี้ยที่เกิดจากรายการหลักทรัพย์ขายโดยมีสัญญาจะซื้อคืน ซึ่งได้รวมอยู่ในข้อ 2 : หลักทรัพย์ขายโดยมีสัญญาจะซื้อคืนแล้ว
10.2 ภาษีและค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	ภาษีและค่าใช้จ่ายค้างจ่ายตามบัญชี ณ สิ้นเดือนล่าสุดเฉพาะส่วนที่บริษัทยังไม่ได้ชำระในวันที่รายงาน
10.3 ผลต่างบัญชีระหว่างสำนักงานใหญ่และสาขา	ยอดดุลสุทธิเจ้าหนี้ในบัญชีระหว่างกันของสำนักงานใหญ่กับสาขา/สำนักงานอื่น
10.4 เงินกู้ยืมจากกรรมการหรือบริษัทในเครือ	เงินกู้ยืมจากกรรมการ พนักงาน บริษัทในเครือ (บริษัทแม่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม) หรือผู้ถือหุ้นใหญ่ (ผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 10 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด)
10.5 อื่น ๆ	หนี้สินหรือเจ้าหนี้อื่นที่ไม่รวมอยู่ในข้อ 10.1-10.4 เช่น สัญญาเช่าที่สามารถบอกเลิกการเช่าก่อนกำหนดได้ โดยให้แสดงยอดหนี้ที่เหลือหรือเบี้ยปรับและหนี้สินที่อาจเกิดจากการบอกเลิกสัญญานั้น แล้วแต่จำนวนใดจะต่ำกว่า ถ้ารายการใดมีจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 20 ของยอดรวมข้อ 10.5 : อื่น ๆ ให้นำรายการดังกล่าวมาแสดงไว้แยกเป็นแต่ละประเภทของรายการ (เรียงลำดับจากมากไปน้อย) ในลำดับถัดไปด้วย
11. ภาระผูกพัน	ภาระผูกพันของบริษัทซึ่งอาจก่อให้เกิดภาระหนี้สินได้ในภายหลัง อันอาจเกิดจากการค้ำประกัน รับรอง อาวัลตั๋วเงินให้บุคคลอื่น (เช่น บริษัทในเครือ เป็นต้น) รวมถึงภาระที่บริษัทจะต้องชำระเงินหรือทรัพย์สินให้บุคคลอื่นเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่กำหนดไว้ โดยที่ภาระเหล่านี้ไม่ปรากฏในงบการเงินปกติ
12. หนี้สินอนุพันธ์ทางการเงิน	หนี้สินอนุพันธ์ทางการเงินทุกรายการ ทั้งนี้ บริษัทสามารถนำสินทรัพย์อนุพันธ์ทางการเงินที่มีคู่สัญญา (counterparty) รายเดียวกัน ซึ่งมีสัญญาระบุชัดเจนให้มีการหักกลบหนี้ระหว่างกันได้ มาหักออกจากหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงินที่ต้องนำมารวมคำนวณได้ และในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ออก Derivatives warrant ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทได้มีการซื้อกลับเข้ามาในบัญชีบริษัท ให้นำเฉพาะยอดสุทธิที่คงค้างอยู่มารวมคำนวณในส่วนของหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงิน
13. หนี้สินรวม	ผลรวมของข้อ 1 ถึง 11 (ไม่รวมหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงินในข้อ 12 เนื่องจากถูกนับคำนวณในส่วนของเงินลงทุนในลักษณะ portfolio concept แล้ว)

รายการ	คำอธิบาย
หนี้สินพิเศษ	
14. เงินกู้ยืม / หุ้นกู้ ส่วนที่ได้มีการวางหลักประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว	เงินกู้ยืม หุ้นกู้หรือตราสารหนี้ทุกประเภทตามข้อ 1 หรือ ข้อ 9 ที่ไม่มีเงื่อนไขการให้สิทธิผู้ให้กู้เรียกชำระคืนก่อนกำหนด (put option) หรือเงื่อนไขอื่นในทำนองเดียวกัน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินมูลค่าทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว ทั้งนี้ บริษัทต้องส่งสำเนาสัญญาหนี้สินดังกล่าวภายในวันทำการถัดจากวันที่มีการคำนวณเป็นครั้งแรก (T+1) หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัญญา โดยยื่นเอกสารทั้งหมดผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงานได้จัดไว้ให้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้ ให้หมายถึง หลักประกันประเภทดังต่อไปนี้ที่ได้ให้ไว้เป็นประกันต่อเจ้าหนี้เพื่อให้เจ้าหนี้มีสิทธิเหนือหลักประกันของลูกหนี้ในทางจำนอง จำนำ มีบุริมสิทธิเหนือหลักประกันของลูกหนี้ หรือมีเงื่อนไขอื่นใดที่ให้สิทธิแก่เจ้าหนี้ในการบังคับหลักประกันเมื่อลูกหนี้เกิดเหตุผิดนัดชำระหนี้ 1. หลักประกันตามข้อ 5.1.2 ของส่วนที่ 1 เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ ทุกรายการ <u>ยกเว้น</u> L/C หรือหนังสือค้ำประกันที่ออกโดยสถาบันการเงิน 2. สิทธิเรียกร้องในลูกหนี้มาร์จิ้น ทั้งนี้ ให้ใช้เป็นหลักประกันของหนี้สินพิเศษได้เฉพาะรายการลูกหนี้มาร์จิ้นที่มีหลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงคุ้มหนี้แล้วเท่านั้น และกำหนดค่าความเสี่ยงสำหรับสิทธิเรียกร้องในลูกหนี้มาร์จิ้นเท่ากับ 60% ของมูลค่าลูกหนี้
15. หนี้สินพิเศษตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด	ผลรวมของข้อ 2 ข้อ 4.2 ข้อ 5 และเจ้าหนี้หลักทรัพย์ยืม (ข้อ 4.1) และหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงิน (ข้อ 12) เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว ทั้งนี้ ทรัพย์สินที่วางเป็นประกันกับเจ้าหนี้ให้ใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 14
16. ภาระผูกพันส่วนที่ได้มีการวางหลักประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว	ภาระผูกพันตามข้อ 11 เฉพาะส่วนที่ไม่เกินมูลค่าทรัพย์สินที่ได้วางเป็นประกันไว้กับเจ้าหนี้แล้ว ทั้งนี้ บริษัทต้องส่งสำเนาสัญญาดังกล่าวภายในวันทำการถัดจากวันที่มีการคำนวณเป็นครั้งแรก (T+1) หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัญญา โดยยื่นเอกสารทั้งหมดผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สำนักงานได้จัดไว้ให้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินที่วางเป็นประกันกับเจ้าหนี้ให้ใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 14

รายการ	คำอธิบาย
17. หนี้สินพิเศษอื่น	หนี้สินพิเศษอื่นตามที่สำนักงานประกาศกำหนดเพิ่มเติม ดังนี้ 1. เจ้าหนี้ขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการจับคู่ผู้ซื้อและผู้ขายภายในบริษัทในลักษณะ big lot ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ 1.1 เลือกที่จะคำนวณความเสี่ยงด้านลูกหนี้ผู้ซื้อในคู่ big lot ดังกล่าวตาม credit rating ของผู้ซื้อหรือผู้ค้ำประกันในข้อ 5.1.1: ลูกหนี้ที่ยังไม่พ้นกำหนดชำระ หรือผู้ซื้อได้วางค่าซื้อหลักทรัพย์ไว้กับบริษัทเต็มจำนวนและ 1.2 ผู้ขายได้วางหลักทรัพย์ไว้ที่บริษัทแล้ว 2. หนี้สินจากการซื้อตราสารหนี้ภาครัฐ ที่มีการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์แบบ Delivery Versus Payment (DVP) ซึ่งกำหนดให้การส่งมอบหลักทรัพย์และการชำระราคาเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันเท่านั้น ทั้งนี้ ตราสารหนี้ภาครัฐ หมายถึง ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือตราสารหนี้ที่รัฐบาลไทยค้ำประกันเต็มจำนวน (fully secured bonds) 3. หนี้สินรอตัดบัญชีที่บริษัทไม่มีภาระต้องชำระหรือสูญเสียกระแสเงินสดในอนาคต หมายถึง หนี้สินที่บริษัทต้องบันทึกตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพื่อทยอยรับรู้รายได้ แม้ว่าไม่มีภาระต้องชำระหรือสูญเสียกระแสเงินสดในอนาคตแล้ว 4. หนี้สินจากการค้างจ่ายเงินค่าขายหลักทรัพย์คืนให้แก่ลูกค้า เนื่องจากมีคำสั่งจากหน่วยงานของรัฐให้อายัดเงินดังกล่าว 5. หนี้สินจากการรับฝากหรือเป็นตัวแทนรับฝากทรัพย์สินจากการประกอบธุรกิจอื่นที่บริษัทมีการแยกทรัพย์สินที่รับฝากดังกล่าวออกจากทรัพย์สินของบริษัทอย่างชัดเจน 6. หนี้สินอื่นที่สำนักงานผ่อนผันให้เป็นหนี้สินพิเศษ ในส่วนที่บริษัทที่ประสงค์จะขอผ่อนผัน ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานประกอบคำขอตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนต่อสำนักงาน ทั้งนี้ สำนักงานจะพิจารณาเป็นรายกรณี
18. รวมหนี้สินพิเศษ	ผลรวมของข้อ 14 ถึง 17
19. หนี้สินทั่วไป	ผลรวมของหนี้สินรวมตามข้อ 13 และหนี้สินอนุพันธ์ทางการเงินตามข้อ 12 หักด้วย หนี้สินพิเศษตามข้อ 18

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 4</u> : ความเสี่ยงจากการรับประกัน การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์	ให้ บล. มีหน้าที่คำนวณความเสี่ยง จาก “มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ” คูณด้วย “อัตราความเสี่ยง” โดยให้พิจารณาจากรายละเอียดดังต่อไปนี้ **<u>1. มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ</u>** ให้ บล. ที่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งตามข้างล่างนี้คำนวณมูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณแยกตามกรณีดังต่อไปนี้ <u>กรณีที่ 1 บล. ซึ่งเป็นผู้รับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์จากผู้เสนอขายหลักทรัพย์โดยตรง (ไม่ว่าจะเป็น lead หรือ co-underwriter) หรือ บล. ซึ่งเป็นผู้รับประกันการจัดจำหน่ายต่อจาก บล. ผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์รายอื่น (sub-underwriter)</u> “มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ” ของ บล. ได้แก่ มูลค่าการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หักด้วยมูลค่าดังต่อไปนี้ 1.1 มูลค่าของหลักทรัพย์ที่มีการรับประกันการจัดจำหน่ายต่อ (sub-underwriting commitment) ได้แก่ มูลค่าหลักทรัพย์ที่ บล. ผู้รับประกันการจัดจำหน่ายต่อจะต้องรับผิดชอบซื้อไว้เองถ้าไม่สามารถจัดจำหน่ายได้หมด 1.2 มูลค่าของหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนเข้าทำสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่มีการจัดจำหน่ายในจำนวนที่ระบุแน่นอนกับ บล. ผู้รับประกันการจัดจำหน่าย (legally binding commitment to subscribe) โดยผู้ลงทุนให้หมายถึง ผู้ลงทุนที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้ ก. ธนาคารพาณิชย์ ข. บริษัทเงินทุน ค. บริษัทหลักทรัพย์ ง. บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า จ. บริษัทประกันภัย ฉ. นิติบุคคลซึ่งมีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ช. ธนาคารแห่งประเทศไทย ซ. สถาบันการเงินระหว่างประเทศ ฌ. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ญ. กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

รายการ	คำอธิบาย
	ฎ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ฏ. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ฐ. กองทุนรวม ฑ. นิติบุคคลซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลตาม ก ถึง ฏ ถือหุ้นรวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ฒ. ผู้ลงทุนต่างประเทศซึ่งมีลักษณะเดียวกับผู้ลงทุนตาม ก ถึง ฐ ทั้งนี้ ให้รวมถึงผู้ลงทุนอื่นนอกเหนือจากรายชื่อตามข้างต้นที่ได้วางหลักประกันเพื่อการซื้อหลักทรัพย์ไว้แล้ว โดยมูลค่าที่หักได้ให้ใช้มูลค่าของหลักประกันหลังหักค่าความเสี่ยงแล้วเฉพาะที่ไม่เกินมูลค่าหลักทรัพย์ตามสัญญาที่จะซื้อเท่านั้น โดยให้คำนวณค่าความเสี่ยงของหลักประกันโดยวิธีเดียวกับการคำนวณค่าความเสี่ยงหลักประกันของลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่งในข้อ 5 ของส่วนที่ 1 1.3 มูลค่าของหลักทรัพย์ที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเข้าทำสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่เหลือจากการจัดจำหน่าย (contingent agreement to purchase) 1.4 มูลค่าของหลักทรัพย์ที่บริษัทแม่ซึ่งได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่าระดับที่น่าลงทุน (investment grade : BBB and up หรือเทียบเท่า) และเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเข้าทำสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่เหลือจากการจัดจำหน่าย โดยบริษัทแม่จะต้องถือหุ้นในบริษัทหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งนี้ มูลค่าของหลักทรัพย์ที่สามารถหักออกจากมูลค่าการรับประกันการจัดจำหน่ายจะต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทแม่ตามที่ปรากฏในงบการเงินงวดล่าสุดซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต <u>กรณีที่ 2 บล. ซึ่งเข้าทำสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่มีการจัดจำหน่ายในจำนวนที่ระบุแน่นอนจากผู้รับประกันการจัดจำหน่าย (legally binding commitment to subscribe)</u> “มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ” ของ บล. ได้แก่ มูลค่าของหลักทรัพย์ตามสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าว <u>กรณีที่ 3 บล. ซึ่งเข้าทำสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่เหลือจากการจัดจำหน่ายจากผู้รับประกันการจัดจำหน่าย (contingent agreement to purchase)</u> “มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ” ของ บล. ได้แก่ มูลค่าของหลักทรัพย์ตามสัญญาที่จะซื้อหลักทรัพย์ที่เหลือจากการจัดจำหน่ายดังกล่าว

รายการ	คำอธิบาย
	นอกเหนือจากกรณีข้างต้น หาก บล. มีวิธีการดำเนินการอื่นใดที่จะลดความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่าย สำนักงานอาจพิจารณาผ่อนผันเป็นรายกรณี **2. ระยะเวลาที่ถือว่ามีความเสี่ยง** ให้ยึดหลักดังนี้ เริ่มต้นนับความเสี่ยง : ตั้งแต่วันที่สัญญาหรือข้อตกลงรับประกันการจัดจำหน่ายของ บล. มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย สิ้นสุดการคำนวณความเสี่ยง : วันที่ บล. รู้ผลการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าแต่ละราย (โดย บล. จะต้องมีเอกสารหลักฐานเก็บไว้สำหรับให้สำนักงานตรวจสอบได้) หรือวันที่สัญญาหรือข้อตกลงรับประกันการจัดจำหน่ายสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี **3. การคำนวณค่าความเสี่ยง** ให้ บล. คำนวณความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่าย จาก มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ คูณด้วยอัตราความเสี่ยง เพื่อนำไปแสดงในแบบรายงานของส่วนที่ 4 ตามวิธีดังต่อไปนี้
1. ตราสารหนี้/ตราสารหนี้ที่มีลักษณะคล้ายทุน 1.1 หลักทรัพย์รัฐบาลหรือองค์การของรัฐ/ตราสารหนี้ที่มีสถาบันการเงินรับรอง ค้ำประกัน อาวัล/มีประกันเต็ม 1.2 ตราสารหนี้ที่ไม่มีสถาบันการเงิน รับรอง ค้ำประกัน อาวัล/มีประกันไม่เต็ม	หมายถึง หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพ หุ้นกู้ควบใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ตั๋วแลกเงิน และตราสารแห่งหนี้อื่น ให้แสดงเป็นราย issue โดยคำนวณค่าความเสี่ยง จาก มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณตามข้อ 1 คูณด้วย อัตราความเสี่ยงดังต่อไปนี้ 1) บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 1 และ 3 ร้อยละ 30 ของอัตราความเสี่ยงรวมประเภท position risk ของตราสารนั้นที่กำหนดภายใต้วิธี fixed-haircut approach ตามที่ระบุในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน 2) บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 2 ร้อยละ 100 ของอัตราความเสี่ยงรวมประเภท position risk ของตราสารนั้นที่กำหนดภายใต้วิธี fixed-haircut approach ตามที่ระบุใน ส่วนที่ 3 : เงินลงทุน
2. ตราสารทุน/หลักทรัพย์อื่น 2.1 หลักทรัพย์ที่ไม่มีราคาตลาด	หมายถึง หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิ หน่วยลงทุน รวมทั้งหลักทรัพย์อื่นใดทุกประเภทนอกเหนือจากที่แสดงในข้อ 1ข้างต้น หมายถึง ตราสารทุน/หลักทรัพย์อื่นที่ บล. รับประกันการจัดจำหน่าย โดย 2.1.1 หลักทรัพย์หรือตราสารประเภทเดียวกันนั้นยังไม่ได้จดทะเบียนในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการ แต่มีวัตถุประสงค์ที่จะนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าการเสนอขายดังกล่าวจะเป็นการเสนอขายแก่ประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรก (initial public offering) หรือเป็นการเสนอขายแก่บุคคลในวงจำกัด (private placement)

รายการ	คำอธิบาย
	2.1.2 หลักทรัพย์หรือตราสารประเภทเดียวกันนั้นจดทะเบียนในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการแต่ไม่มีราคาซื้อขายที่สามารถสะท้อน current value ของ หลักทรัพย์นั้น อันเนื่องมาจากการ (1) ถูกสั่งห้ามการซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราวและเป็นหลักทรัพย์ที่อยู่ในหมวด REHABCO หรือ (2) ถูกสั่งห้ามการซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราวและเป็นหลักทรัพย์ที่บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ถูกหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันการเงินเข้าแทรกแซงการดำเนินงาน หรือ (3) เป็นกรณีอื่นใดซึ่งบริษัทหลักทรัพย์ได้หารือกับสำนักงานแล้วและสำนักงานเห็นว่าหลักทรัพย์นั้นเป็นหลักทรัพย์ที่ไม่มีราคาตลาดตามข้อนี้ได้ ทั้งนี้ ในกรณี (1) และ (2) บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ดังกล่าวต้องอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อขอให้พิจารณายกเลิกคำสั่งห้ามการซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราวด้วย 2.1.3 หลักทรัพย์หรือตราสารประเภทเดียวกันนั้นไม่เข้าข่ายตาม 2.1.1 และไม่เข้าข่ายตาม 2.1.2 โดยให้แสดงเป็นรายหลักทรัพย์ และคำนวณค่าความเสี่ยงจากมูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณตาม 1 คูณด้วย อัตราความเสี่ยงดังต่อไปนี้ ก. บล. ที่รับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ตามความหมายใน 2.1.1 และ 2.1.2 (1) <u>บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 1 และ 3</u> ร้อยละ 30 ของอัตราความเสี่ยงประเภท position risk ของหุ้นนอก SET 100 ที่ระบุในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน (2) <u>บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 2</u> ร้อยละ 100 ของอัตราความเสี่ยงประเภท position risk ของหุ้นนอก SET 100 ที่ระบุในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน ข. บล. ที่รับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ตามความหมายใน 2.1.3 (1) <u>บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 1 และ 3</u> ร้อยละ 30 ของอัตราความเสี่ยงประเภท position risk ของหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์ที่ระบุในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน (2) <u>บล. ที่เข้าตามกรณีที่ 2:</u> ร้อยละ 100 ของอัตราความเสี่ยงประเภท position risk ของหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์ที่ระบุในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน

รายการ	คำอธิบาย
2.2 หลักทรัพย์ที่มีราคาตลาด	หมายถึง ตราสารทุน/หลักทรัพย์อื่นที่ บล. รับประกันการจัดจำหน่าย โดยหลักทรัพย์หรือตราสารประเภทเดียวกันนั้นจดทะเบียนในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการ : ให้คำนวณค่าความเสี่ยง จาก มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ ซึ่งได้มาจากส่วนต่างระหว่าง “มูลค่าตามราคาเสนอขาย” กับ “มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง” “มูลค่าตามราคาเสนอขาย” หมายถึง มูลค่าของหลักทรัพย์ที่รับประกันการจัดจำหน่าย : ให้คำนวณจากราคาเสนอขายของหลักทรัพย์ดังกล่าวที่กำหนดตามสัญญาการรับประกันการจัดจำหน่ายครั้งนี้ “มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง” หมายถึง “มูลค่าตามราคาตลาด” หักด้วย “ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์” “มูลค่าตามราคาตลาด” หมายถึง มูลค่าของหลักทรัพย์ที่รับประกันการจัดจำหน่าย : ให้คำนวณตามราคาที่สะท้อน current value ของหลักทรัพย์ประเภทเดียวกันนี้ที่มีการซื้อขายในตลาดรองที่จัดตั้งอย่างเป็นทางการ ณ วันที่รายงาน โดยให้ดูรายละเอียดในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน หมวดที่ 1 ก : การคำนวณมูลค่าเงินลงทุน “ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์” หมายถึง ค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่รับประกันการจัดจำหน่าย : ให้คำนวณจากมูลค่าตามราคาตลาดของหลักทรัพย์ดังกล่าว คูณด้วยอัตราความเสี่ยงรวมประเภท position risk ที่กำหนดภายใต้วิธี fixed-haircut approach ในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน
2.2.1 มูลค่าตามราคาเสนอขาย < = มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง	กรณีที่หลักทรัพย์มีมูลค่าตามราคาเสนอขายต่ำกว่าหรือเท่ากับมูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์นั้น ณ วันที่รายงาน ให้คำนวณค่าความเสี่ยง จาก ส่วนต่างระหว่าง “มูลค่าตามราคาเสนอขาย” กับ “มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง” คูณด้วย อัตราความเสี่ยงร้อยละ 0
2.2.2 มูลค่าตามราคาเสนอขาย > มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง	กรณีที่หลักทรัพย์มีมูลค่าตามราคาเสนอขายสูงกว่ามูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยงของหลักทรัพย์นั้น ณ วันที่รายงาน ให้คำนวณค่าความเสี่ยง จาก ส่วนต่างระหว่าง “มูลค่าตามราคาเสนอขาย” กับ “มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง” คูณด้วย อัตราความเสี่ยงร้อยละ 100 (หรือเท่ากับมูลค่าตามราคาเสนอขาย ลบ มูลค่าตามราคาตลาดหลังหักค่าความเสี่ยง) ในกรณีที่ บล. รับประกันการจัดจำหน่ายโดยการรับหลักทรัพย์เข้าในบัญชีของบริษัทก่อนการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ให้ บล. คำนวณและแสดงรายการดังนี้

รายการ	คำอธิบาย
3. รวม	1) คำนวณความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์เช่นเดียวกับวิธีที่กล่าวข้างต้น โดยคำนวณจาก มูลค่าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ คูณด้วย อัตราร้อยละของอัตราความเสี่ยงของแต่ละประเภทหลักทรัพย์ที่ บล. รับประกันการจัดจำหน่าย และให้แสดงเป็นราย issue หรือรายหลักทรัพย์ แล้วแต่กรณี ไว้ในส่วนที่ 4 เช่นกัน [บล. ไม่ต้องคำนวณความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาของหลักทรัพย์ (position risk) ไว้ในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน อีก] 2) แสดงมูลค่าหลักทรัพย์ที่รับประกันการจัดจำหน่ายเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องของ บล. ไว้ในส่วนที่ 3 : เงินลงทุน โดยคำนวณจากราคาเสนอขายที่กำหนดตามสัญญาการรับประกันการจัดจำหน่าย ทั้งนี้ หาก บล. มีการดำเนินการอื่นใดที่สามารถลดความเสี่ยงจากการรับประกันการจัดจำหน่ายตามลักษณะที่กล่าวข้างต้น บล. จะต้องปรับมูลค่าของสินทรัพย์สภาพคล่องลดลงเท่ากับจำนวนดังกล่าวด้วย รวมค่าความเสี่ยงของข้อ 1 และข้อ 2 ในข้อ 3 ข.

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 5</u> : ความเสี่ยงจากการมีฐานะเงินตราต่างประเทศและทองคำ	
1. ฐานะเงินตราต่างประเทศแยกรายสกุลและทองคำ	
1.1 ฐานะเงินตราต่างประเทศที่ไม่นำมาคำนวณค่าความเสี่ยงแยกรายสกุล	หมายถึง สินทรัพย์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่เข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ และบริษัทเลือกที่จะไม่นำมาคำนวณค่าความเสี่ยง 1) สินทรัพย์นั้นจำกัดมูลค่าการขาดทุนไม่เกินมูลค่าการลงทุน 2) สินทรัพย์นั้นไม่นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง หรือมีค่าความเสี่ยงร้อยละ 100 เช่น หุ้นอื่นๆ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นอื่น ๆ ลูกหนี้อื่น และสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย เป็นต้น โดยให้แสดงรายการสินทรัพย์/หนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยแยกแสดงเป็นรายสกุล และในแต่ละสกุลให้แยกแสดงแต่ละรายการพร้อมมูลค่าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการบันทึกมูลค่าสินทรัพย์ ให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับการบันทึกสินทรัพย์ในส่วนที่ 1
1.2 ฐานะเงินตราต่างประเทศที่นำมาคำนวณค่าความเสี่ยง แยกรายสกุล และทองคำ	หมายถึง ฐานะเงินตราอื่นๆ ที่ไม่เข้าข่ายตามข้อ 1.1 โดยให้แสดงรายการสินทรัพย์/หนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศและทองคำ โดยแยกแสดงเป็นรายสกุล และในแต่ละสกุลให้แยกแสดงแต่ละรายการพร้อมมูลค่าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ/ทองคำ (ในกรณีเป็นฐานะเงินตราต่างประเทศจากการมีเงินลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ต่างประเทศ (Depositary Receipt - DR) ให้แสดงมูลค่าสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นสกุลบาท โดยไม่ต้องแยกแสดงมูลค่าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ) ทั้งนี้ ในการบันทึกมูลค่าสินทรัพย์/หนี้สิน ให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับการบันทึกสินทรัพย์/หนี้สินในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ส่วนการบันทึกมูลค่าของสัญญาป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ ให้ใช้ต้นเงินตามสัญญานั้น (nominal value)
ก. สินทรัพย์ / long	หมายถึง สินทรัพย์ที่เป็นเงินตราต่างประเทศและทองคำ และสัญญาที่จะซื้อหรือทำให้ได้รับเงินตราต่างประเทศหรือทองคำนั้น เช่น สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (forward, future, swap) สิทธิที่จะซื้อเงินตราต่างประเทศและทองคำ (options) เป็นต้น ทั้งนี้ ให้แสดงยอดสินทรัพย์ในแต่ละรายการเป็นรายสกุลเงินตราต่างประเทศและแปลงยอดสินทรัพย์ดังกล่าวให้เป็นสกุลบาท โดยใช้ spot rate ณ วันที่รายงานจากแหล่งที่อ้างอิงได้
ข. หนี้สิน / short	หมายถึง หนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศและทองคำ และสัญญาที่จะขายหรือทำให้ต้องจ่ายเงินตราต่างประเทศหรือทองคำนั้น ทั้งนี้ ให้แสดงยอดหนี้สินในแต่ละรายการเป็นรายสกุลเงินตราต่างประเทศและแปลงยอดหนี้สินดังกล่าวให้เป็นสกุลบาท โดยใช้ spot rate ณ วันที่รายงานจากแหล่งที่อ้างอิงได้

รายการ	คำอธิบาย
2. สรุปฐานะเงินตราต่างประเทศและทองคำ เพื่อการคำนวณค่าความเสี่ยง	ให้คำนวณดังนี้ 1. บันทึกยอดรวมของสินทรัพย์ / long และหนี้สิน / short ของแต่ละสกุลเงินและทองคำ ตามข้อ 1.2 ในช่อง (1) และ (2) ตามลำดับ 2. หายอดสุทธิ (net position) ของแต่ละสกุลและทองคำในช่อง (3) โดยนำช่อง (1) หักด้วยช่อง (2) ถ้า ผลลัพธ์เป็นบวก หมายถึง ยอดสุทธิเป็นสินทรัพย์ (net long) หรือ ยอดสุทธิเป็นบวก ผลลัพธ์เป็นลบ หมายถึง ยอดสุทธิเป็นหนี้สิน (net short) หรือ ยอดสุทธิเป็นลบ
สกุลเงินหลัก	สกุลเงินหลัก ได้แก่ เงินตราต่างประเทศสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (USD) ยูโร (EUR) เยน (JPY) ปอนด์สเตอร์ลิง (GBP) หยวนเหรินหมินปี้ (CNY) ดอลลาร์ออสเตรเลีย (AUD) ดอลลาร์แคนาดา (CAD) ฟรังก์สวิส (CHF) ดอลลาร์ฮ่องกง (HKD) และดอลลาร์สิงคโปร์ (SGD)
ก. ยอดรวมสุทธิที่เป็นสินทรัพย์	คำนวณได้จากการนำยอดสุทธิของสกุลเงินหลักที่มียอดสุทธิเป็นบวก ยกเว้นยอดรวมสุทธิทองคำ
ข. ยอดรวมสุทธิที่เป็นหนี้สิน	คำนวณได้จากการนำยอดสุทธิของสกุลเงินหลักที่มียอดสุทธิเป็นลบ ยกเว้นยอดรวมสุทธิทองคำ ทั้งนี้ ให้แสดงค่าโดยไม่แสดงเครื่องหมาย (แสดงค่าที่ได้เป็นจำนวนบวก)
ค. ค่าความเสี่ยง	ให้คำนวณค่าความเสี่ยง เท่ากับ ร้อยละ 4 ของค่าที่มากกว่าระหว่าง ยอดรวมสุทธิของสกุลเงินหลักที่เป็นสินทรัพย์ และยอดรวมสุทธิของสกุลเงินหลักที่เป็นหนี้สิน
สกุลเงินอื่น ๆ	สกุลเงินอื่น ๆ หมายถึง เงินตราต่างประเทศสกุลเงินอื่น ๆ นอกเหนือจากสกุลเงินหลัก
ง. ยอดรวมสุทธิที่เป็นสินทรัพย์	คำนวณได้จากการนำยอดสุทธิของสกุลเงินอื่น ๆ ที่มียอดสุทธิเป็นบวก ยกเว้นยอดรวมสุทธิทองคำ
จ. ยอดรวมสุทธิที่เป็นหนี้สิน	คำนวณได้จากการนำยอดสุทธิของสกุลเงินอื่น ๆ ที่มียอดสุทธิเป็นลบ ยกเว้นยอดรวมสุทธิทองคำ ทั้งนี้ ให้แสดงค่าโดยไม่แสดงเครื่องหมาย (แสดงค่าที่ได้เป็นจำนวนบวก)
ฉ. ค่าความเสี่ยง	ให้คำนวณค่าความเสี่ยง เท่ากับ ร้อยละ 8 ของค่าที่มากกว่าระหว่าง ยอดรวมสุทธิของสกุลเงินอื่น ๆ ที่เป็นสินทรัพย์ และยอดรวมสุทธิของสกุลเงินอื่น ๆ ที่เป็นหนี้สิน
ทองคำ	
ช. ยอดรวมสุทธิทองคำ	คำนวณได้จากการนำยอดสุทธิของทองคำไม่ว่าจะมียอดสุทธิเป็นบวกหรือลบ ทั้งนี้ ให้แสดงค่าโดยไม่แสดงเครื่องหมาย (แสดงค่าที่ได้เป็นจำนวนบวก)
ซ. ค่าความเสี่ยง	ให้คำนวณค่าความเสี่ยง เท่ากับ ร้อยละ 10 ของยอดรวมสุทธิทองคำ
รวมค่าความเสี่ยง	ให้ใส่ผลรวมของข้อ 2ค. ข้อ 2ฉ. และ ข้อ 2ซ. และยกไปใส่ในช่อง 16 ของส่วนที่ 1

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 6</u> : รายการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย	ในกรณีที่บริษัทเข้าไปลงทุนในบริษัทใดในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าบริษัทที่บริษัทเข้าไปลงทุนนั้นเป็นบริษัทย่อยของบริษัทตามส่วนที่ 6 นี้ และให้บริษัทรายงานการคำนวณค่าความเสี่ยงไว้ในส่วนที่ 6 ด้วย (1) บริษัทที่บริษัทถือหุ้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้น (2) บริษัทที่บริษัทถือหุ้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดและเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่อันดับหนึ่งของบริษัทนั้นด้วย (3) บริษัทที่บริษัทมีตัวแทนดำรงตำแหน่งกรรมการเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดของบริษัทนั้น ทั้งนี้ ให้บริษัทจัดทำแผนผังโครงสร้างของกลุ่มซึ่งประกอบด้วย บริษัทและบริษัทย่อยดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งแสดงสัดส่วนการถือหุ้นและสัดส่วนของกรรมการที่เป็นตัวแทนจากบริษัทแนบมากับแบบรายงาน บ.ล. 4/1 ในครั้งแรกที่รายงานส่วนที่ 6 และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกลุ่ม หรือเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นหรือกรรมการในบริษัทย่อย
1. เงินลงทุน	ให้บริษัทแสดงรายการเงินลงทุนทั้งหมดในบริษัทย่อย เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หรือหุ้นกู้ เป็นต้น โดยไม่ให้นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง
2. สินทรัพย์สภาพคล่องที่ใช้ในการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อย	ให้บริษัทแสดงสินทรัพย์ของบริษัทที่ใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อย เช่น เงินฝากธนาคารหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทใช้เป็นประกันการกู้ยืมของบริษัทย่อย เป็นต้น โดยไม่ให้นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง เว้นแต่บริษัทได้บันทึกการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อยเป็นภาระผูกพันตามข้อ 11 ของส่วนที่ 2 แล้ว ให้นับสินทรัพย์ที่บริษัทใช้ในการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อยดังกล่าวนั้นเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้ตามปกติ
3. เงินให้กู้ยืมแก่บริษัทย่อย	ให้บริษัทแสดงรายการเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทย่อยโดยไม่นับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงลูกหนี้อันเกิดจากการประกอบธุรกิจปกติของบริษัท ในกรณีที่บริษัทให้กู้ยืมแก่บริษัทย่อยโดยบริษัทย่อยนำสินทรัพย์มาวางเป็นประกัน บริษัทสามารถนับเงินให้กู้ยืมเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องได้เท่ากับมูลค่าหลักประกันนั้นหักด้วยค่าความเสี่ยงของหลักประกัน แต่ไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืม ทั้งนี้ ให้คำนวณค่าความเสี่ยงของหลักประกันเช่นเดียวกับหลักประกันของลูกหนี้ซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่งในข้อ 5 ของส่วนที่ 1
รวมข้อ 1 ถึง 3	ในช่อง (ก) ให้ใส่ผลรวมของข้อ 1 (ก) ข้อ 2 (ก) และ ข้อ 3 (ก) และยกไปใส่ในช่อง 12 (ก) ของส่วนที่ 1 ในช่อง (ค) ให้ใส่ผลรวมของข้อ 2 (ค) และ ข้อ 3 (ค) และยกไปใส่ในช่อง 12 (ค) ของส่วนที่ 1

รายการ	คำอธิบาย
4. ค่าความเสี่ยงจากส่วนขาดของบริษัทย่อย	ให้รายงานส่วนขาดจากบริษัทย่อย พร้อมทั้งแสดงผลรวมส่วนขาดของบริษัทย่อยทุกบริษัทและนำผลรวมที่ได้ไปใส่ไว้ในข้อ 17 ของส่วนที่ 1: เงินกองทุนสภาพคล่อง ทั้งนี้ ส่วนขาดจากบริษัทย่อย แยกพิจารณาเป็น 2 กรณี ดังนี้ (ก) ในกรณีที่บริษัทย่อยเป็นสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล (regulated entity) ของหน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจของบริษัทย่อยดังกล่าว และหน่วยงานเฉพาะนั้นมีข้อกำหนดให้บริษัทย่อยต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนด (regulatory capital) คำว่า “ส่วนขาดจากบริษัทย่อย” จะหมายถึง เงินกองทุนส่วนขาด (shortfall of regulatory capital) ที่บริษัทย่อยไม่สามารถดำรงได้ตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลนั้นกำหนด ทั้งนี้ ให้ใช้ข้อมูลตามรายงานชุดล่าสุดที่บริษัทย่อยยื่นต่อหน่วยงานกำกับดูแลนั้น (ข) สำหรับบริษัทย่อยในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) คำว่า “ส่วนขาดจากบริษัทย่อย” จะหมายถึง ส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีสถานะเป็นลบของบริษัทย่อย (negative shareholders’ equity) ซึ่งคำนวณจากผลลัพธ์ที่เป็นลบของสินทรัพย์รวมหักด้วยหนี้สินทั้งหมดของบริษัทย่อยแต่ไม่รวมถึงหนี้สินที่บริษัทย่อยมีต่อบริษัทหลักทรัพย์ ให้แสดงโดยไม่ต้องใส่เครื่องหมายลบไว้หน้าจำนวนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ใช้ข้อมูลตามงบการเงินฉบับล่าสุดของบริษัทย่อยที่สอบทานโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว และในกรณีที่บริษัทย่อยมีการเพิ่มหรือลดทุนภายหลังจากวันที่ในงบการเงินฉบับล่าสุดดังกล่าว บริษัทหลักทรัพย์อาจนำข้อมูลการเพิ่มหรือลดทุนดังกล่าวมาปรับปรุงข้อมูลตามงบการเงินฉบับล่าสุดของบริษัทย่อยเพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิของบริษัทหลักทรัพย์ได้ ให้บริษัทแนบรายงานตาม (ก) หรืองบการเงินตาม (ข) แล้วแต่กรณี มากับแบบรายงาน บ.ล. 4/1 ที่ส่งให้สำนักงาน หากบริษัทส่งแบบรายงาน บ.ล. 4/1 เป็นรายวันให้แนบแบบรายงานดังกล่าวเฉพาะครั้งแรกและเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล
<u>ส่วนที่ 7</u> : การคำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิหักด้วยหนี้สินระยะสั้น	ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิได้ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่สำนักงานกำหนด ให้บริษัทรายงานการคำนวณสินทรัพย์สภาพคล่องสุทธิหักด้วยหนี้สินระยะสั้นในส่วนที่ 7 ด้วย (บริษัทที่สามารถดำรงเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่ต้องรายงานในส่วนนี้)

<table>
<tr><th>รายการ</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td><u>ส่วนที่ 8</u> : ความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน</td><td>
ใช้ค่าความเสี่ยงจากการคำนวณวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้
<u>วิธีที่ 1</u> Standardised approach ในกรณีนี้ให้ถือเสมือนว่าผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกันเป็นผู้ขาย put option ซึ่งตามแนวการคำนวณโดยวิธี Standardised approach จะใช้หลักการแยกองค์ประกอบพื้นฐาน (Building-block approach : ดูรายละเอียดตามตารางที่ 12) โดยถือเสมือนว่าผู้ขาย put option ทำการ long the underlying asset ซึ่งในที่นี้คือหน่วยลงทุนในจำนวนที่เท่ากับ 1 - option delta คูณ current value of the underlying asset และทำการ short zero-coupon bond ที่มีอายุคงเหลือเท่ากับอายุคงเหลือของ option และมีมูลค่าหน้าตั๋ว (face value) เท่ากับมูลค่ารับประกัน คูณด้วย $[1 - n(d_2)]$
<table>
<tr><th rowspan="2">อนุพันธ์</th><th rowspan="2">สถานะเทียบเท่า
(equivalent position)</th><th colspan="2">การคำนวณค่าความเสี่ยง</th></tr>
<tr><th>General market risk</th><th>Specific risk</th></tr>
<tr><td rowspan="2">short put option</td><td>1. long the underlying asset
= (1- option delta) x current value of the underlying asset (NAV)</td><td>คำนวณผลขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงราคา option ตามวิธี scenario approach</td><td>นำสถานะเทียบเท่าที่ได้ไปคูณอัตราความเสี่ยงหน่วยลงทุน</td></tr>
<tr><td>2. short zero-coupon ที่มีอายุจนถึงวัน exercise date ของ option
$= \frac{\text{มูลค่ารับประกัน} \times (1-n(d_2))}{(1+r_t)^t}$</td><td>นำสถานะเทียบเท่าไปคูณอัตราความเสี่ยงของตราสารหนี้</td><td>ไม่มี</td></tr>
</table>
ทั้งนี้ การคิดค่าความเสี่ยง specific risk การเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกันให้ใช้ค่าความเสี่ยงตามตารางที่ 8 : อัตราความเสี่ยงของหน่วยลงทุนและหน่วยทรัสต์
<u>วิธีที่ 2</u> ค่าความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน = มูลค่าปัจจุบัน (เงินต้นที่รับประกัน + ผลตอบแทนที่รับประกัน (ถ้ามี)) - NAV ของกองทุนรวม
ในกรณีที่ค่าความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกันมีค่าติดลบให้ถือว่า ไม่มีความเสี่ยงจากการเป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน
<u>หมายเหตุ</u> : (มูลค่าปัจจุบันให้ใช้อัตราคิดลดด้วย risk free rate ที่มีอายุคงเหลือเท่ากับอายุของกองทุน)
</td></tr>
</table>

รายการ	คำอธิบาย
<u>ส่วนที่ 9</u> : รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัล	
1. สินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัท	สินทรัพย์ดิจิทัล ได้แก่ คริปโทเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัล อ้างอิงนิยามของสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
1.1 – 1.5 สินทรัพย์ดิจิทัลกลุ่มที่ 1 – 5	สินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัทซึ่งเป็นไปตามรายชื่อและจัดกลุ่มตามกลุ่มที่ประกาศบนเว็บไซต์ของสำนักงาน (ภาคผนวก 3 : รายชื่อสินทรัพย์ดิจิทัลและอัตราค่าความเสี่ยง[6]) ที่ไม่มีลักษณะตามข้อ 1.6
ก. มูลค่า	ให้แสดงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ดิจิทัล โดยใช้ราคาซื้อขายสุดท้ายของวันจาก (1) แหล่งที่เชื่อถือได้ และ (2) มีการคำนวณราคาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักจากหลายแหล่งที่มาโดยมีการคำนึงถึงสภาพคล่องของแหล่งที่มาด้วย เช่น เว็บไซต์ coinmarketcap เป็นต้น โดยให้คำนวณมูลค่าเป็นสกุลเงินบาทด้วยอัตราแลกเปลี่ยนประจำวันที่คำนวณด้วยวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักระหว่างธนาคารที่ประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ หากสินทรัพย์ดิจิทัลใดไม่มีราคาในแหล่งอ้างอิงข้างต้น บริษัทสามารถเลือกใช้ราคาอ้างอิงจากแหล่งอื่นซึ่งมีสภาพคล่องในการซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลนั้นสูงที่สุด และให้บริษัทใช้ราคาอ้างอิงจากแหล่งนั้นต่อเนื่องต่อไป เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ทำให้ราคาอ้างอิงเดิมขาดความเชื่อถือ
ข. ค่าความเสี่ยง	ให้ใช้มูลค่าในช่อง *“ก. มูลค่า”* คูณด้วยค่าความเสี่ยงของสินทรัพย์ดิจิทัลแต่ละกลุ่มที่ประกาศบนเว็บไซต์ของสำนักงาน
ค. มูลค่าสุทธิ	ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าในช่อง *“ก. มูลค่า”* หักด้วย มูลค่าในช่อง*“ข. ค่าความเสี่ยง”*
1.6 สินทรัพย์ดิจิทัลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดำรงเงินกองทุน (same coin)	สินทรัพย์ดิจิทัลของบริษัทที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดำรงเงินกองทุนโดยต้องไม่มีลักษณะเป็นการลงทุนระยะสั้นโดยมีเจตนาเพื่อการขายต่อหรือแสวงหาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงหรือความแตกต่างของราคาและมีการแยกออกมาต่างหากอย่างชัดเจน มีการเก็บรักษาไว้อย่างมั่นคงปลอดภัย รวมทั้งเป็นสินทรัพย์ดิจิทัลชนิดเดียวกับของลูกค้า ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่ามูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลชนิดนั้น ๆ ของลูกค้า และมูลค่ารวมไม่เกินกว่าผลรวมของเงินกองทุนขั้นต่ำจากทรัพย์สินลูกค้ากับเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC ข้อ 1.6 นี้ สำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล เท่านั้น
ก. มูลค่า	ให้แสดงมูลค่ายุติธรรมตามเกณฑ์ในข้อ 1.1ก. ถึงข้อ 1.5ก.

[6] https://www.sec.or.th/TH/Pages/LawandRegulations/DigitalAssetBusinessRelatedForms-appendix3.aspx

รายการ	คำอธิบาย
ข. มูลค่าสุทธิ	ให้แสดงมูลค่ายุติธรรมตามเกณฑ์ในข้อ 1.1ก. ถึงข้อ 1.5ก. โดยไม่ถูกหักค่าความเสี่ยง
2. เงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล	ข้อ 2 นี้ สำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล เท่านั้น
2.1 เงินกองทุนขั้นต่ำจากทรัพย์สินลูกค้าและมูลค่าการซื้อขาย	ผลรวมของเงินกองทุนขั้นต่ำที่รองรับความเสี่ยงแต่ละประเภทตามข้อ 2.1.1 ถึงข้อ 2.1.3 ดังต่อไปนี้
2.1.1 เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet	เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet[7] ประกอบด้วย[8] - 5% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ≤ 5% ตามข้อ 2.1.1.1 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 10% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet > 5% แต่ ≤ 10% ตามข้อ 2.1.1.2 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 100% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet > 10% ตามข้อ 2.1.1.3 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้าที่นอกเหนือจาก cold wallet ทั้งนี้ ให้แสดง ก. มูลค่า ข. กรมธรรม์ และ ค. มูลค่าสุทธิ ตามข้อ 2.1.2

[7] ตัวอย่างการคำนวณ: หากบริษัทเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลให้ลูกค้ามูลค่า 100 ล้านบาท โดยเก็บรักษาใน hot wallet 40 ล้านบาท จะต้องดำรงเงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ดังนี้

- 5% ของ 5 ล้านบาท สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ≤ 5%:
- 10% ของ 5 ล้านบาท สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet > 5% แต่ ≤ 10%
- 100% ของ 30 ล้านบาท สำหรับสัดส่วนการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet > 10%

รวมเงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet เท่ากับ 30.75 ล้านบาท

[8] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว โดยให้ระบุอัตราการดำรง NC ที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลส่วนนั้น ๆ ใน *"ง. อัตราการดำรง NC"* เช่น ก่อนวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 ให้ระบุอัตราการดำรง NC ของข้อ 2.1.1.2 เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ส่วนที่ > 5% แต่ ≤ 10% เท่ากับ 5% (หากไม่มีการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet เกิน 10%)

รายการ	คำอธิบาย
2.1.2 เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet	เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet ประกอบด้วย[9] - 2% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet ส่วนที่เก็บเอง ตามข้อ 2.1.2.1 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 2% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลที่ฝากไว้ใน 3rd party custodian cold wallet ในต่างประเทศ ตามข้อ 2.1.2.2 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 0.5% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลที่ฝากไว้ใน 3rd party custodian cold wallet ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ตามข้อ 2.1.2.3 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* ทั้งนี้ - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet ส่วนที่เก็บเอง (self-cold wallet) หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเมื่อทำธุรกรรมเท่านั้นที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำขึ้นเอง แต่ไม่รวมถึงกรณีที่ใช้บริการของผู้ให้บริการอื่นและกรณีที่ใช้บริการฝากสินทรัพย์ดิจิทัลกับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ซึ่งให้รายงานในข้อ 2.1.2.2 และข้อ 2.1.2.3 ตามลำดับ - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน 3rd party custodian cold wallet ในต่างประเทศ หมายถึง สินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเมื่อทำธุรกรรมเท่านั้น (cold wallet) ที่ฝากไว้กับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัลในต่างประเทศ - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน 3rd party custodian cold wallet ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน หมายถึง สินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเมื่อทำธุรกรรมเท่านั้น (cold wallet) ที่ฝากไว้กับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน

[9] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว โดยให้ระบุอัตราการดำรง NC ที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลส่วนนั้น ๆ ใน *"ง. อัตราการดำรง NC"* เช่น ก่อนวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ให้ระบุอัตราการดำรง NC ของข้อ 2.1.2.1 เงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet ส่วนที่เก็บเอง เท่ากับ 1% และระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2569 ให้ระบุ เท่ากับ 1.5% และวันที่ 1 พฤษภาคม 2569 เป็นต้นไป ให้ระบุเท่ากับ 2% ทั้งนี้ ในส่วนเงินกองทุนส่วนที่รองรับความเสี่ยงการเก็บรักษาสินทรัพย์ดิจิทัลที่ฝากไว้ใน 3rd party custodian cold wallet ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานตามข้อ 2.1.2.3 ให้ระบุอัตราการดำรง NC เท่ากับ 0.5% ทันทีนับแต่ประกาศมีผลใช้บังคับ

<table>
<tr><th>รายการ</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td>ก. มูลค่า

ข. กรมธรรม์

รายการ	คำอธิบาย
2.1.3 เงินกองทุนส่วนที่รองรับ trading service risk	2% ของมูลค่า trading value รายวันเฉลี่ยย้อนหลัง 90 วัน (ผลรวมมูลค่าในช่อง “ค.มูลค่าถ่วงน้ำหนัก” ของข้อ 2.1.3.1 ถึงข้อ 2.1.3.3) หลังหักลบด้วยช่อง *“ง. กรมธรรม์”*[10] ทั้งนี้ มูลค่า trading value รายวันเฉลี่ยย้อนหลัง 90 วัน คำนวณโดยวิธี weighted moving average โดยแบ่งเป็นช่วงละ 30 วัน ให้น้ำหนักเรียงจากช่วงที่ใกล้ปัจจุบันที่สุดเป็น 50%, 30%, 20% ตามลำดับ และ monthly rolling โดยให้ใช้มูลค่า trading value เฉลี่ยย้อนหลัง 90 วันชุดใหม่ภายใน 3 วัน[11]
ก. มูลค่า	ให้แสดงมูลค่า trading value ให้นับรายธุรกรรม เช่น การส่งคำสั่งซื้อ 100 บาท ซึ่งจับคู่กับคำสั่งขาย 100 บาท จะนับมูลค่า trading value เป็น 100 บาท
ข. น้ำหนัก	น้ำหนักเพื่อใช้ในการคำนวณ trading value รายวันเฉลี่ยย้อนหลัง 90 วัน แบ่งเป็นช่วง ช่วงละ 30 วัน ให้น้ำหนักเรียงจากช่วงที่ใกล้ปัจจุบันที่สุดเป็น 50% 30% 20% ตามลำดับ
ค. มูลค่าถ่วงน้ำหนัก	ให้คำนวณมูลค่าถ่วงน้ำหนัก โดยใช้มูลค่าในช่อง *“ก. มูลค่า”* คูณด้วยด้วยช่อง *“ข. น้ำหนัก”* และคำนวณมูลค่าเฉลี่ยรวมโดยใช้ผลบวกช่วงเวลา 30 วัน 3 ช่วง
ง. กรมธรรม์	ให้ใช้วงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งมีข้อกำหนดครอบคลุมความผิดพลาดในการดำเนินการของบริษัท เช่น ความรับผิดที่เกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพ (professional indemnity insurance) ในกรณีเป็นการประกันภัยแบบกลุ่ม หรือมีผู้รับผลประโยชน์หลายราย ให้ใช้ในการดำรงเงินกองทุนได้เพียงมูลค่าตามสัดส่วนของจำนวนเงินซึ่งบริษัทมีสิทธิจะได้รับ

[10] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว โดยก่อนวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 อาจระบุ trading value ใน *“ก. มูลค่า”* เท่ากับ 0

[11] ตัวอย่างการคำนวณ: หากต้องการคำนวณ trading value เฉลี่ยรายวัน ในช่วงเดือนกันยายน (วันที่ 3 กันยายน – 2 ตุลาคม) จะใช้ข้อมูล trading value ย้อนหลัง 90 วัน (วันที่ 3 มิถุนายน – 31 สิงหาคม) มาหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weight) โดยให้น้ำหนักเท่ากับ 50% สำหรับข้อมูลของวันที่ 2 – 31 สิงหาคม (30 วันที่ใกล้ปัจจุบันที่สุด) เท่ากับ 30% สำหรับข้อมูลของวันที่ 3 กรกฎาคม – 1 สิงหาคม (30 วันถัดไป) และเท่ากับ 20% สำหรับข้อมูลของวันที่ 3 มิถุนายน – 2 กรกฎาคม (30 วันที่ไกลจากปัจจุบันที่สุด) ทั้งนี้ การกำหนดให้ monthly rolling ภายใน 3 วัน เพื่อให้บริษัทมีเวลาเตรียมการปรับปรุง trading value เฉลี่ยรายวันเป็นชุดใหม่

รายการ	คำอธิบาย
	ทั้งนี้ ผู้รับประกันภัย (insurer) ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 2.1.2 ข.
2.2 มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลสูงสุดที่สามารถเก็บได้ใน hot wallet แต่ละกระเป๋า (adjusted NC)	*"ข้อ 23 ของส่วนที่ 1 เงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ"* หลักลบด้วย *"ข้อ 27 ของส่วนที่ 1 เงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้า"* และหักลบด้วย *"ข้อ 2.1.3 ของส่วนที่ 9 เงินกองทุนส่วนที่รองรับ trading service risk"*
2.3 เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงเพิ่มเติมจากการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC	ให้แสดงจำนวนกระเป๋า hot wallet ทั้งหมดในช่อง ก. และให้แสดงผลรวมมูลค่าการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet แต่ละใบที่เกิน adjusted NC ตามข้อ 3[12]
3. ผลรวมมูลค่าสุทธิการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC กรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล	ผลรวมของมูลค่าสุทธิการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC ในช่อง ข. ของข้อ 3.1 เป็นต้นไป เฉพาะกรณีที่ ข. มูลค่าสุทธิการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC มีค่ามากกว่าศูนย์[13] ข้อ 3 นี้ สำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล เท่านั้น
ก. มูลค่า	มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่สร้างขึ้นจากต่าง private key ในแต่ละกระเป๋า (ให้เรียงลำดับตามมูลค่า กล่าวคือ hot wallet ที่มีมูลค่าสูงที่สุดอันดับ 1 ให้ระบุในข้อ 3.1 และ hot wallet ที่มีมูลค่าสูงที่สุดอันดับ 2 ให้ระบุในข้อ 3.2 และระบุเช่นนี้จนครบทุกกระเป๋า) ทั้งนี้ หากผู้ประกอบธุรกิจใช้ 1 private key สร้าง hot wallet มากกว่า 1 กระเป๋า ให้รวมมูลค่าเป็น 1 hot wallet
ข. มูลค่าสุทธิการเก็บสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ที่เกิน adjusted NC	ให้คำนวณมูลค่าสุทธิที่เกิน adjusted NC โดยใช้มูลค่าในช่อง *"ก. มูลค่า"* หักลบด้วย *"ข้อ 2.2 มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลสูงสุดที่สามารถเก็บได้ใน hot wallet แต่ละกระเป๋า (adjusted NC)"*

[12] ทั้งนี้ ในระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลในประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ. /2567 เรื่อง การดำรงเงินกองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ (ฉบับที่) ลงวันที่ ตุลาคม พ.ศ. 2567 ผู้ประกอบธุรกิจตามบทเฉพาะกาลต้องดำรงเงินกองทุนตามที่กำหนดในบทเฉพาะกาลดังกล่าว กล่าวคือ ก่อนวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 ยังไม่มีเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงในส่วนนี้

[13] ก่อนวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 อาจระบุมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet แต่ละกระเป๋า เท่ากับ 0

รายการ	คำอธิบาย
4. เงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล กรณีเป็นผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล	ข้อ 4 นี้ สำหรับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล เท่านั้น ให้คำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำจากธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล โดยการหาผลรวมมูลค่าทรัพย์สินลูกค้าที่มีการเก็บรักษา ดังนี้ - 100% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet ตามข้อ 4.1 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 2% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet ตามข้อ 4.2 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* - 2% ของมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน 3rd party custodian cold wallet ตามข้อ 4.3 *"ค. มูลค่าสุทธิ"* ทั้งนี้ - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน hot wallet หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้าอื่นที่นอกเหนือจาก cold wallet - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน cold wallet หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเมื่อทำธุรกรรมเท่านั้นที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำขึ้นเอง แต่ไม่รวมถึงกรณีที่ใช้บริการของผู้ให้บริการอื่นและกรณีที่ใช้บริการฝากสินทรัพย์ดิจิทัลกับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล ซึ่งให้รายงานในข้อ 4.3 - มูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลใน 3rd party custodian cold wallet หมายถึง สินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บไว้ในระบบที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายเมื่อทำธุรกรรมเท่านั้น (cold wallet) ที่ฝากไว้กับผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัล (ทั้งผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัลในต่างประเทศ และผู้ให้บริการรับฝากสินทรัพย์ดิจิทัลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน) ที่ไม่ใช่ผู้ประกอบธุรกิจเอง
ก. มูลค่า	ให้แสดงมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าที่เก็บรักษาใน hot wallet cold wallet และ 3rd party custodian cold wallet โดยใช้มูลค่ายุติธรรมตามเกณฑ์ในข้อ 1.1ก. ถึงข้อ 1.5ก.
ข. กรมธรรม์	ให้ใช้วงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยที่ครอบคลุมความเสียหายของทรัพย์สินลูกค้าจากการทุจริตและความรับผิดด้านไซเบอร์ ทั้งนี้ ผู้รับประกันภัย (insurer) ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 2.1.2 ข.
ค. มูลค่าสุทธิ	ให้คำนวณมูลค่าสินทรัพย์ดิจิทัลของลูกค้าหลังหักวงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ โดยใช้มูลค่าในช่อง *"ก. มูลค่า"* หักลบด้วยช่อง *"ข. กรมธรรม์"*